

Anticonceptius d'emergència
**Els riscos de la
'píndola de l'endemà'**

A FONS PÀGINES 1 a 3

Iñaki Soto
**"El cicle marcat per la
violència s'ha esgotat"**

MIRALLS | ENTREVISTA PÀGINES 4 i 5

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

N236

6 de juliol de 2011

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

Les treballadores domèstiques assoleixen alguns drets laborals

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 10

A partir del gener de 2012, les persones d'aquest sector podran gaudir de contractes i dret de baixa laboral, però encara no rebran prestació d'atur

Encadenades contra el segrest de la Flotilla de la Llibertat

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 8

**Països
Catalans:
128
denúncies
per tortura**

ESTIRANT DEL FIL · PÀGINES 2 i 3

**La policia
canadenc
s'infiltra
als grups
anti G-20**

RODA EL MÓN · PÀGINES 16 i 17

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 12

El baròmetre amaga el descrèdit dels partits polítics entre la població

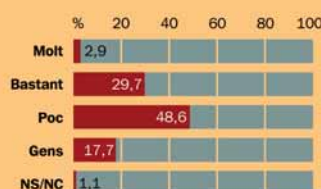
■ "Crec que els polítics tenen en compte el que pensa la gent"

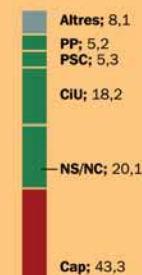
■ "Els polítics només busquen el benefici propi"

■ "Està vostè molt, bastant, poc o gens satisfet/a amb el funcionament de la democràcia?"

■ "Quin partit creu que pot donar millor resposta al problema que considera més important?"

■ "Quin d'aquests objectius de cara als propers 10 anys considera vostè que és el més important?"

, estirant del fil

PAÏSOS CATALANS · LA COORDINADORA PER A LA PREVENCIÓ DE LA TORTURA PUBLICA L'INFORME RELATIU AL 2010

Un total de 128 persones denuncien tortures als Països Catalans

Els Mossos concentren el 77% de les denúncies registrades a Catalunya durant l'any passat

David Fernández

estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Es Països Catalans són el tercer àmbit geogràfic en el rànquing estatal de denúncies per tortures, només superat per Madrid (138 denunciants) i Euskal Herria (132 denunciants). L'informe anual de la Coordinadora per a la Prevenció i Denúncia de la Tortura (CPDT) recull un mínim de 23 casos a Catalunya, dinou al País Valencià i set a les Illes Balears, que afecten un total de 128 persones. Són les dades que recull l'informe "La tortura a l'Estat espanyol 2010", presentat a Valladolid el dia 10 de juny. L'informe documenta un total de 251 casos de tortura, maltractament o episodis de violència institucional, rere els quals hi ha 540 persones que han interposat denúncia. Són les denúncies -no totes- de les que han tingut constància les 44 organitzacions socials i civils que integren la CPDT. Una coordinadora que, els darrers set anys, des de 2004, ja ha informat de 1.917 casos de tortura que han afectat 4.390 persones a tot l'Estat.

TORTURAREN AURKAKO TALDEA

El nou informe recull una pujada sensible de les denúncies als centres d'internament d'immigrants i a les presons

Respecte els anys anteriors, l'informe recull una pujada sensible de les denúncies als centres d'internament d'immigrants i a les presons. Enguany, però, incorpora un nou indicador social que mesura la incidència de la pràctica de la tortura en relació al territori i els conflictes socials latents. Es tracta d'una variable que combina la població real i el nombre de denúncies recollit per cada 100.000 habitants. La mostra palesa, significativament, que mentre la mitjana estatal se situa a 1,15 denúncies, puja fins a 7,89 a Melilla, 4,69 al conjunt d'Euskal Herria i 3,27 a Ceuta. En el cas dels Països Catalans, la mitjana se situa a 1,12 denúncies per cada 100.000 habitants.

Simulació d'un mètode de tortura que s'infringeix a l'Estat espanyol, conegut com 'la bossa'

Perfils i cossos denunciats

Per àmbits on s'han produït els maltractaments, l'informe destaca que el 37,04% dels casos totals estan vinculats als moviments socials, amb 200 denunciants. La repressió contra la migració copa el 23,52% dels casos recollits; els maltractaments dins els murs de les presons, el 15,74%, i la tortura sota règim antiterrorista d'incomunicació, el 10,70%. La policia espanyola (CNP) és la més denunciada (41,11%), seguida per la Guàrdia Civil (14,63%), les policies locals (15,74%), el funcionari de presons (15,55%) i els Mossos d'Esquadra (9,83%).

A Catalunya, però, el cos de Mossos d'Esquadra protagonitza el 77,61% del total de les denúncies, amb 52 denunciants, 30 de les quals són activistes dels moviments socials i setze persones migrants. Rere el cos comandant per Felip Puig, trobem els cossos de la policia local (14,92%), amb deu casos. Al País Valencià, la policia espanyola és qui concentra el 58,14% de les denúncies (nou casos amb 25 denunciants), seguida per unes policies locals que arriben al 25,58% (cinc casos amb onze denunciants). A les

Illes Balears, hi consten set casos amb divuit persones maltractades. El cas més sever és el que van denunciar les treballadores sexuals de Calvià pel maltractament reiterat exercit per la policia local i la Guàrdia Civil.

Dels Mossos als CIE

En l'àmbit dels Països Catalans, l'informe recull casos com el que va succeir a Castelldefels, quan J.B. va ser interceptat violentament al carrer -per error- per agents de país dels Mossos d'Esquadra. El veïnat va arribar a trucar la policia pensant que es tractava d'un robatori. Dos agents d'uniforme que es van personar van informar que els agressors eren policies. No va quedar constància dels fets enlloc, tot i que, poc després, l'agredit va rebre una denúncia i va ser condemnat per una falta d'ordre públic. Encara és pitjor i més enrevessada la situació que va viure J.H., d'origen senegalès, el 12 de març de 2010. Va ser recollit a l'estació de Figueres i el van dur a una nau, on va ser agredit per cinc persones. Abandonat ensangonat enmig de la ronda de Figueres, J.H. va reconèixer dos dels agressors, que van

resultar ser Mossos d'Esquadra implicats en una trama rere la qual hi ha una denúncia per estafa. L'informe també recorda que els jutjats barcelonins investiguen, després de visionar les imatges enregistrades per les càmeres, el tracte rebut per una dona lesionada i detinguda -i posteriorment absoluta- a la comissaria dels Mossos de la plaça Espanya de Barcelona.

La Guàrdia Urbana de Barcelona, dirigida pel recentment destituït Xavier Vilaró, no queda exempta de denúncies. El mateix any que Wikileaks va publicar un *cablen* on l'ambaixada nord-americana a Barcelona criticava el tracte racista dispensat pels agents locals contra dos *marines*, l'informe de la CPDT recordava alguns casos paradigmàtics. La persecució de *top mantes* la mati-

> 52 morts sota custòdia

L'informe de la Coordinadora per a la Prevenció i Denúncia de la Tortura també documenta la mort de 52 persones sota custòdia, sis d'elles als Països Catalans. La coordinadora, però, no ha incorporat unes altres 50 morts per absència d'informació detallada o opacitat institucional. En el cas de Catalunya, hi ha 50 morts que no consten: 30 van ser per malaltia, setze per sobredosi i cinc per suïcida, segons dades oficials. La Generalitat de Catalunya reconeix que, entre el 2001 i el 2010, van morir 619 persones a les presons catalanes. Per la seva banda, la CPDT ha comptat 830 morts sota custòdia a tot l'Estat des de l'1 de gener de 2001. De l'any 2011 en curs -en què ja s'han comptabilitzat fins a setze morts-, el cas de L.D.M, de 73 anys, és particularment cruel. Greument malalt, va morir a la presó de Lledoners després d'haver sol·licitat la llibertat provisional per morir prop de la seva gent i no haver obtingut cap resultat. Portava setze anys pres per un delictes fiscal.

> Coincident amb la Diada Internacional de Solidaritat amb les Víctimes de la Tortura, el 26 de juny, 50 entitats actives en la defensa dels drets humans van subscriure el Manifest de Madrid, que es perfila com una crida conjunta per exigir l'eradicació definitiva de la tortura i els maltractaments. El mateix dia, Amnistia Internacional denunciava que l'Estat espanyol, amb un dels règims de detenció més severos, evitava prendre mesures contra aquesta xacra, cosa que exacerbava el clima d'impunitat. El darrer informe de la Coordinadora per a la Prevenció i Denúncia de la Tortura ho certifica. Tortura i silenci sempre van de la mà.

, estirant del fil

nada de l'11 de juliol a la Barceloneta: un d'ells va ser interceptat per una moto i va ser agredit per cinc agents policials. Davant la reprovació de les transeïnts, que enregistren els fets amb el mòbil, els agents els van sotraure els telèfons. No els van tornar els aparells fins que en van extraure la targeta de memòria. Només quatre dies després, al Raval, un cotxe patrulla de la Guàrdia Urbana va ruixar amb esprai irritant un grup de dones romaneses. Un periodista del diari *Público* va observar l'agressió, que, segons testimonis del veïnat, és una pràctica habitual.

Torturaren Aurkako Taldea recorda que, els darrers 30 anys, són més de 7.000 les persones que han denunciat tortures i 10.000 els darrers 50 anys

L'informe constata denúncies reiterades contra el CIE de la Zona Franca de Barcelona, on el mes de març va morir el jove marroquí M.A., de 22 anys, en circumstàncies no esclarides. El mes d'abril, J.G.A va denunciar que havia estat traslladat a la biblioteca del centre d'internament -l'únic espai sense càmeres de videovigilància- i agredit impunement per quatre agents de la policia espanyola. També es recullen moltes denúncies del CIE de Zapadores, a la ciutat de València, sobretot arran de la vaga de fam que van engagar els interns per protestar per les condicions de reclusió. Són alguns dels 52 casos succeïts a Catalunya que documenta l'informe, que no oblidia les càrregues al Cabanyal, les 25 persones ferides a Barcelona durant la vaga general del 29-S, la violència exercida en els desallotjaments d'immobles okupats o l'expedient a dos agents de la policia local de Vilafranca del Penedès per apagar les càmeres de videovigilància just quan es disposaven a *reduir* un detingut.

Euskal Herria: revifa la incomunicació

Mereix una menció a banda la revifada de la tortura sota incomunicació que s'ha produït al País Basc i a Navarra. Les portaveus de Torturaren Aurkako Taldea (TAT), Ane Ituïño i Lorea Bilbao, han recordat que, rere les 82 detencions amb motivació política registrades l'any passat, 78 van patir el règim d'incomunicació i 63 van denunciar tortures a mans de la Guàrdia Civil, però també de l'Ertzaintza, que va practicar

divuit detencions i va rebre catorze denúncies. TAT destaca que, 41 d'aquestes detencions van ser ordenades pel jutge Fernando Grande-Marlaska. Ituïño ha recordat que l'any 2010 també deixa una denúncia oberta contra l'advocat Alfonso Zenoñ per haver denunciat les tortures sofertes per una persona. La criminalització de la víctima s'instal·la en la mateixa estela persecutòria que ja pateixen les persones basques torturades Ibai Esteibalanda i Ibon Meñika. Des de 2009, tots dos tenen una causa oberta "per fals testimoni" per haver denunciat públicament la violència patida. El TAT també ha volgut recordar que, els darrers 30 anys, són més de 7.000 les persones que han denunciat tortures. I 10.000 els darrers 50 anys. En aquest sentit, el Comitè contra la Tortura de l'ONU, que fa anys que demana avançar cap a l'abolició d'aquest règim, va advertir seriosament l'Estat espanyol "que el règim d'incomunicació emprat en els delictes de terrorisme i banda armada, que poden arribar als tretze dies, vulnera les salvaguardes pròpies d'un estat de dret contra els maltractaments i els actes de tortura".

Informe CPT: quatre anys al calaix

Unes salvaguardes que ja es van veure severament qüestionades el març passat quan un altre organisme internacional, el Comitè europeu per a la Prevenció de la Tortura (CPT), va donar un toc d'alerta doble a l'Estat espanyol. De forma i de fons. D'una banda, pels retards i les dilacions injustificables en l'edició de l'informe relatiu a la visita feta el 2007, una publicació que disposa de vet estatutal. Fins el març passat, l'Estat espanyol era l'únic Estat -amb la Federació Russa i Estònia- que es negava a autoritzar la seva difusió. Madrid, finalment, va autoritzar la publicació, després que el comitè amenacés amb una denúncia pública del bloqueig. L'informe denuncia clarament el règim de detenció policial, la incomunicació antiterrorista i la massificació carcerària i es mostra molt crític amb els mecanismes d'immobilització a les presons, particularment les catalanes. Es dona la circumstància que, a finals del mes de maig, el mateix comitè europeu va visitar Catalunya i es va interessar a bastament per les càrregues policials del 27-M a la plaça Catalunya. El CPT, que va rebre denúncies, fotografies i vídeos, ja ha anunciat que investigará els fets.

+INFO

L'informe final de la CPDT es pot trobar íntegrament a www.prevenciontortura.org.

PAÍS BASC · 63 DENÚNCIES SOTA EL RÈGIM D'INCOMUNICACIÓ ANTITERRORISTA 2010: de la sentència Portu-Sarasola al 'manual de la tortura' real

La troballa d'un rituari d'actuació de la Guàrdia Civil despulla la incomunicació i la sentència d' 'Egunkaria' fa creïbles les denúncies

Una de les pàgines del 'manual de la tortura' de la Guàrdia Civil

David Fernández
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

El 2010 ha estat un any intens per a les defensores dels drets humans pràcticament en tots els sentits. L'any va cloure amb una sentència condemnatòria històrica contra quatre agents de la Guàrdia Civil, acusats de les greus tortures sofertes pels militants d'ETA Igor Portu i Ibon Sarasola, que van haver de ser hospitalitzats. En l'àmbit basc, no es jutjava cap membre dels cossos policials des de 2001. A Madrid, cinc policies també van seure al banc dels acusats per les tortures sofertes per la persona basca Maite Orue, però van ser absolts. Mentrestant, el Tribunal Europeu de Drets Humans i el Tribunal Constitucional van condemnar l'Estat per no haver investigat les denúncies per tortures interposades per les preses polítiques basques Mikel San Argimiro i Sara Majarenas. Abans, el 12 d'abril, la sentència absolutòria del cas *Egunkaria* incorporava el relat de les denúncies per tortures. La sentència donava credibilitat i versemblança al testimoni dels detinguts, perquè coincidia amb el *modus operandi* que van denunciar davant el jutge, tot i que havien estat incomunicats entre ells durant cinc dies. La sentència alertava que la supervisió i la custòdia judicial dels directius del diari havia fallat.

Manual de la tortura

Però el més rellevant de l'any, gairebé insòlit, va succeir durant una operació antiterrorista de la Guàrdia Civil al País Basc a finals d'abril. Agents del cos militar es van oblidar el protocol d'actuació de l'operatiu durant el registre del despatx del detingut. El dossier certi-

ficava la pràctica habitual d'interrogatoris il·legals sense advocat, assignava tractaments diferenciats segons el perfil del detingut -"el tractament amb els advocats i amb Erramun Landa (artista) serà exquisit en tot moment, des de la seva detenció, trasllat i arribada a Madrid"- i establia els grups d'interrogatoris -cinc agents per a cada detingut. També incorporava croquis dels despatxos escorcollats, quadres sinòptics del tractament desigual, ordres de clonació d'ordinadors i el cronograma de l'actuació. El més colpidor és que l'operació es va desenvolupar tal com es preveia: tots van ser incomunicats -és a dir, sense saber res del dossier i sense contacte possible entre ells- i només van denunciar tortures els sis detinguts sobre els quals es deia, literalment: "El tractament dels detinguts haurà de perseguir obtenir una manifestació que ratifiqui les imputacions judicials que existeixen".

El dossier, titulat *Distribució H-Alboka*, del qual la Guàrdia Civil es va veure obligada a reconèixer l'autoria en grau d'"esborrany de treball", fa referència als agents que van infligir maltractes i tortures pel seu sobrenom: *Killer, Gitano i Lozano*, coordinats per *KT o Roger, Papito, Gorka i Dani*, sota les ordres de *ZK o Mister*, que coordina custòdies. Els vuit advocats bascos més reconeguts en l'àmbit penal van alertar aleshores que "mai no havien vist un protocol d'actuació d'aquestes característiques". El dossier també relata les reunions comèdies de coordinació entre les comandàncies d'Intxaurreondo (Guipúscoa) i La Salve (Biscaia), en coordinació amb els comandaments del CNI al País Basc.

Els advocats d'ofici, també

Amb tot, el 2010 també va ser l'any de la revolta d'alguns advocats d'ofici de Madrid contra els rigors de la llei antiterrorista. Habitualment aliens a tot això -sords, muts i cecs- i part de l'engranatge que condueix a la impunitat efectiva, les fissures es van començar a detectar quan tres advocats d'ofici es van atrevir a alertar dels indicis de maltractaments. El mes de setembre, l'advocat d'ofici del detingut Xabier Atristain es va negar a signar la declaració que li va presentar la Guàrdia Civil perquè no corresponia al que havia escoltat. Va signar "No conforme", moment en què la Guàrdia Civil li va arrabassar el mòbil i va comprovar, il·legalment, les seves trucades i missatges. Quatre mesos després, el gener de 2001, altres dos advocats d'ofici madrilenys van traslladar al jutge Grande Marlaska la denúncia que els seus defensats havien estat maltractats. Es va produir una situació similar el desembre de 2008, quan l'advocat d'ofici d'Arkaitz Landaberea i Julen Etxaniz va sol·licitar un *habeas corpus* en veure l'estat en què compareixien els dos detinguts.

Des de l'abril de 2010, se sap com es planifica i sota quins pseudònims s'amaguen els torturadors, a partir dels documents de la Guàrdia Civil

Mentriamentres, però, el tabú de la tortura va prosseguir mediàticament. Silenci i propaganda a parts iguals. Arran de l'operació del mes de març passat contra un escamot d'ETA, tots els mitjans, reproduint teletips, van informar que els detinguts havien "confessat" catorze atemptats. Com *confessen?* Se sap? Un cop més, se sap si es tenen en compte les denúncies per tortures. Des de l'abril de 2010, però, també se sap com es planifica i sota quins pseudònims s'amaguen els torturadors, a partir dels propis documents interns del cos de la Guàrdia Civil. Al manual de la tortura, que és d'ells.

, impressions

Teresa de Fortuny · Membre del Centre d'Estudis per a la Pau J. M. Delàs de Justícia i Pau
opinio@setmanaridirecta.info

Tonyinaires i Atalanta a Somàlia

L'Estat espanyol és un dels països que lideren, en aportació econòmica i d'efectius, l'operació naval Atalanta de la Unió Europea (UE), que pretén combatre la pirateria a les costes somalis. Per aconseguir que el Congrés de Diputats aprovés la participació a Atalanta, el govern espanyol va argumentar dues raons. Una, la necessitat de fer més segura aquella zona i disminuir així el risc a què estan sotmesos els vaixells tonyinaires espanyols. Argument xocant perquè, majoritàriament, els vaixells de guerra d'Atalanta es concentren al golf d'Aden i la zona on feineja la flota tonyinaire abraça des del vèrtex de la Banya d'Àfrica fins a la costa de Tanzània. Atalanta es va aprovar a finals de 2008 i fins a juny de 2010 la UE no va aprobar una ampliació de la zona d'actuació que inclogués l'àrea de feina dels tonyinaires i que no va entrar en vigor fins a la tardor 2010. Els anys 2009 i 2010 diverses intervencions al Congrés espanyol demanaven que la UE afegís, com a funció d'Atalanta, la protecció als pesquers. L'altra raó era la necessitat que l'ajuda humanitària arribés a Somàlia. Argument també xocant perquè la UE té més interès en l'aspecte militar que en un pla de recuperació econòmica, civil i social a Somàlia. La UE gastarà en el període 2008-2013 en ajuda al desenvolupament a Somàlia, 215,3 milions d'euros. I el cost espanyol d'Atalanta ha estat de 75 milions l'any 2009 i 82 milions el 2010. És evident que hi ha interès a contro-

lar aquella zona marítima. A més d'Atalanta hi actuen forces navals dels Estats Units, de l'OTAN, de la Xina, de Rússia, etc. També és evident que no han aconseguit un efecte dissuasiu pel que fa a la

pirateria. El nombre d'incidents dels anys 2009 i 2010 (quan ja hi eren totes les forces navals) supera el d'anys anteriors. També sabem que les forces navals han intervingut, per frustrar atacs, en una mi-

noria de casos. Majoritàriament les maniobres de la tripulació del vaixell (augment de la velocitat, llançament de bidons buits i bigues, ús de mànegues contra incendis, etc.) han repel·lit l'atac. Potser l'objectiu real de les forces navals sigui el control de l'oceà Índic, zona de gran valor geoestràtegic.

Potser l'objectiu de les forces navals sigui el control de l'Índic, de gran valor geoestràtegic

Parlem ara una mica del sector pesquer. L'Estat espanyol té la major flota tonyinaire i és el primer productor de conserves de tonyina de la UE, que gasta 150 milions anuals perquè els seus vaixells accedeixin a caladors d'altres aigües territorials. Amb la tonyina, els acords de la UE a l'oceà Índic regulen el nombre de vaixells, no el volum de captures, mentre que a l'Atlàntic es paga per tona capturada. Per això, l'Índic és clau per a la flota tonyinaire i la indústria espanyola no vol marxar-ne, malgrat la pirateria.

L'avançadíssima tecnologia de la flota tonyinaire espanyola li dóna una enorme capacitat de buidar els caladors. La pesca il·legal no és inhabitual en la flota espanyola, si bé no coneixem infraccions documentades al

litoral somali. Un informe finançat pel ministeri de Defensa noruec qüestiona que l'Estat espanyol lideri l'operació Atalanta, atès el sentiment existent entre els somalis que aquest hi està pescant il·legalment i afirma que oficials d'Atalanta han l'han acusat extraoficialment Espanya de protegir unilateralment pescadors il·legals, trametent vaixells d'Atalanta.

No hi ha hagut mai acords de pesca amb Somàlia, molt rica en pesca a amb la costa més llarga d'Àfrica. El 2006, el govern espanyol prohibí la pesca en les 200 milles de la Zona Econòmica Exclusiva de Somàlia, senyal que s'hi pescava. Es compraven llicències tant a senyors de la guerra com a persones vinculades al Govern Federal de Transició. La legalitat d'una llicència expedida per un cap militar local és qüestionable.

Segons el grup d'experts de l'ONU que investigava les violacions de l'embargament d'armes, la gestió de la pesca ha generat grans quantitats de diners que han anat a parar als caps de les faccions i, per tant, en certa mesura, al pagament i proveïment de les seves milícies privades. És a dir que la gestió i, en definitiva, la mateixa activitat de la pesca han alimentat la desestabilització i la ingovernabilitat del país, les quals han estat precisament l'excusa perquè països que potser han incidit negativament en la situació del país, estiguin avui presents a la zona amb la funció de garantir-ne la seguretat.

Adrià Castelltort Mascó · Economista

opinio@setmanaridirecta.info

Economia sostenible?

El moviment dels indignats ha aparegut amb força per denunciar una manera de viure que consideren insostenible. El rebuig que mostren les generacions de joves cap a les formes polítiques i econòmiques fa que s'incentivi l'esperit crític i així s'obri la veda en diferents línies de debat. En aquest sentit m'agradaria parlar de la sostenibilitat de l'economia.

Ja fa un temps que la paraula *sostenibilitat* s'ha popularitzat en àmbits quotidians. Si ens cenyim a la definició oficial, l'Informe Brutland (1987) diu que "la sostenibilitat consisteix a satisfer les necessitats actuals sense sacrificar

la capacitat de satisfer les necessitats a les futures generacions".

El Consell de Ministres va aprovar al març una llei d'economia sostenible, definint clarament que "...té per objectiu establir les bases per a un model de desenvolupament i creixement més sostenible de l'economia espanyola". És a dir, procurar per un model de creixement econòmic fonamentat en un desenvolupament que ara es considera sostenible: promoció del cotxe elèctric, creació ràpida d'empreses, reducció de la càrrega administrativa, foment de les fonts d'energia renovable...

L'economia que ens defineix la nova llei d'economia sostenible

El rebuig dels joves cap a les formes polítiques i econòmiques fa que s'incentivi l'esperit crític

està fomentada en l'eixamplament de l'estructura econòmica i la liberalització de l'economia. Aquest sistema ens aboca a desplaçar-nos 80 km cada dia per anar a treballar, a viure amb un consum energètic

molt superior al biològicament necessari o a ser dependents de l'economia internacional per poder menjar.

Llavors, hem de mantenir el model actual de desenvolupament econòmic i pretendre que les generacions futures no se'n vegin afectades? O, per contra ens hauríem de començar a preguntar si el model actual d'economia del creixement és realment sostenible?

Des del meu punt de vista, una economia sostenible hauria d'estar al servei de les persones, per fomentar el benestar de la gent i, sobretot, no viure d'esquena a la realitat que ens envolta.

El model de consum energètic és finit? Doncs plantejem el racionament energètic. L'atur augmenta? Doncs treballem menys per treballar tots. Ja no podem viure amb les mateixes comoditats, és cert, però viurem amb la comoditat de ser resistents als problemes, de poder assolir els nostres propis objectius i contribuir a la prosperitat sense hipotecar el futur de les nostres noves generacions.

Un altre model de vida és possible. Podem sacrificar privilegis adquirits per enfortir la societat i humanitzar més les nostres relacions. Potser així podríem fer que la gent no s'hagués de concentrar a les places de les nostres ciutats.

Jordi Aldeguer i Fenoll · Militant de la COS i d'Endavant OSAN

opinio@setmanaridirecta.info

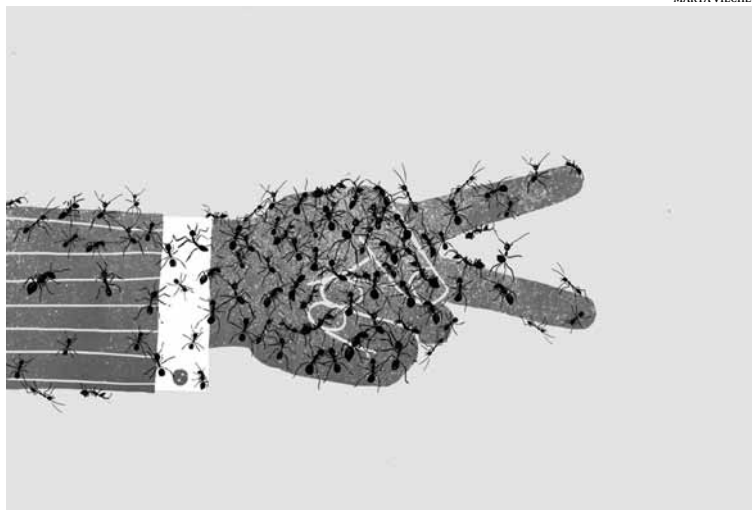
Cap a la vaga general!

Les massives manifestacions convocades pel Moviment 15-M ens permeten una primera lectura que, tot i que ràpida, considere certa; els sectors de les classes populars més receptius al discurs anticapitalista (que no dic que tothom que es manifestés ho siga) comencen a estar farts de la

situació econòmica i de les polítiques neoliberals que, des de les diferents institucions polítiques i econòmiques, s'impulsen. El suport popular a les mobilitzacions continua intacte.

Després de la criminalització escopida pels mitjans de comunicació massius, molts vam témer un retrocés en l'impuls de qui, fins ara, mirava amb simpatia aquestes mostres (tèbies encara) de rebel·lia, però l'èxit aclaparador de les mobilitzacions ens demostra que el poble està esperant gestos més agosarats.

L'escenari polític que tenim al davant ens portarà una tardor que s'espera "calenta": la Generalitat principatina prepara noves mesures privatitzadores, donant el cop de gràcia als ja febles serveis públics de Sanitat i Educació. L'atur tindrà un repunt quan la temporada d'estiu acabe i totes les contractades temporalment a l'hostaleria i la restauració tornen a l'atur. L'Estat espanyol viu, dia a dia, la dificultat de vendre el seu deute públic, esperant cirit en mà que els estats grec i portuguès no acaben de trontollar i ens "contaminen" encara més.

I doncs? Què podem fer? Continuar tibant la corda, amb gestos valents i fermes. Aquest gran pas polític valent, digne i rebel, pot -i crec que- ha de ser la vaga general.

Defense la convocatòria d'una vaga per tres grans qüestions: primer, apoderar la gent amb la consciència que sense els treballadors (i la nostra explotació) no hi ha capitalisme. Malauradament, la gent no n'és del tot conscient.

Segon, dissuadir els governs autonòmics i espanyol que, pel camí de les retallades i els rescats a les grans empreses, es toparan amb la nostra resistència. L'Estat espanyol ha d'aplicar les mesures que li dicten des dels organismes capitalistes internacionals com

l'FMI o la UE, i no les aturará per res, però una resposta massiva pot continuar acumulant forces que en un futur no massa llunyà faça trontollar l'estabilitat política.

Tercer, un augment de l'instabilitat econòmica, transmetent als "mercats" que la situació política espanyola no fa aconsellable la compra de deute públic espanyol. Aguditzar les condicions econòmiques mitjançant la lluita ens apropiaria a un afebliment de l'Estat que ens explota i oprimeix, i la seua feblesa serà la nostra fortalesa.

Cal continuar tensant la corda, doncs només en la lluita s'aguditzen les contradiccions. Per això, els sindicats combatius hem de fer un pas endavant i realitzar el que el poble

treballador espera dels sindicats grocs i que no faran; convocar una vaga general la propera tardor.

Tenim tres mesos per fer la pedagogia necessària, per parlar amb els nostres companys de treball, tres mesos per a que les assemblees de barri mobilitzen els seus veïns i veïnes, tres mesos per convèncer tothom que tenim la força de la raó, i que ens cal apoderar-nos de la raó de la força.

I és que, com diuen al meu poble, "si la mula no vol beure, tonteria que li xiules", i ja n'estem farts d'aquest beure tan amarg! Ara és hora de convocar la primera vaga general europea, des d'Atenes a Lisboa. Aquesta tardor, vaga general als Països Catalans!

MARTA VILCHES

. CARTES

Envieu les vostres cartes a: cartes@setmanaridirecta.info per correu postal a: Riego 37, bxos esquerra. 08014 Barcelona. L'extensió màxima de les cartes és de 1.000 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte.

Les dones d'avui

Rosa Pomareda, Barcelona

Admiro profundament les joves d'avui. Viatjo molt i molta estona en metro cada dia. A les 6 del matí el vagó és ple de dones que anem a treballar. Al migdia és ple de joves que van i venen de la feina.

Recordo els meus anys de joventut i les limitacions que teníem les dones, sobretot el vestuari. Era molt mal vist ensenyar les tires del sostenidor, recordo les angúnies que passàvem per a que no es veiessin les maledes tires, les premamàs portàvem vestits amples per dissimular la panxa. Havíem de seure amb els genolls junts patint per por d'ensenyar les cuixes.

Ara s'han acabat els tabús, totes anem com volem, ensenyant pit, cuixes, melic, amb pantalons curts, llargs, mocadors al cap, gorres i el que ens ve de gust i les premamàs no amaguen el miracle de la vida que porten dins.

Les dones, en aquesta qüestió, ens hem alliberat, samarretes de cotó i xancles és el que més es porta, la comoditat abans que res. Tots els estils estan tan barrejats que ja no ens mirem les unes a les altres amb aquells ulls crítics i pensament de rebuig. Totes anem com volem; penso que ha estat un pas molt important desprendre's de les idees imposades. I és un camí sense retorn. El futur el marquem les dones i és imparabla.

Assetjament judicial

Maria Aixut, Martorell

Sóc mare separada des que el meu fill tenia 18 mesos. El meu exmarit no m'ho va posar gens fàcil. El divorci es va fer judicialment amb una despesa econòmica important per a mi. Ell gaudeix d'un estatus econòmic privilegiat i com que la sentència va resultar totalment favorable als meus interessos hi va apel·lar. No va aconseguir modificacions significatives, ni utilitzant reiteradament la mentida tal com havia fet ja en el primer judici, però a mi em va suposar una nova despesa important.

Un parell d'anys més tard el meu fill i jo ens vam traslladar a Martorell. Mogut per la rancúnia i no pel benestar del seu fill, el meu ex va considerar que els 80 km que havia de fer de més per recollir el nen eren massa molestos.

Em va tornar a portar a judici per modificar les mesures tot i no complir mai l'horari establert en el règim de visites i demanar una reducció de la pensió del seu fill. La jutgessa no accepta cap de les seves demandes i en la sentència el torna a titllar de "mentider", però apel·la de nou. I les meves despeses derivades dels judicis no paren de créixer.

Cursarà l'apel·lació?

La justícia està col·lapsada... com és que admeten a tràmit recursos tot i quedar palès que qui els presenta ho fa mentint descaradament? Ell m'amenaça amb nous judicis, el temps i els diners no li són cap problema, però per a mi sí, i molt.

Què podem fer dones com jo per acabar amb aquest assetjament judicial a què ens sotmeten els nostres exmarits?

. EN CALENT

"Hitler no va cometre tot sol el genocidi"

Pepe Beunza Vázquez, primer objector de consciència antimilitarista de l'Estat espanyol el 1971.

Malauradament, no vam poder evitar l'assassinat que els nazis van cometre amb milions de persones, la majoria jueves. Aquest crim pesa com una llosa per a totes les persones sensibles als drets humans. Però sí que podem aturar els crims que el govern israelià està cometent amb el poble palestí. Es prepara un nou genocidi si no l'aturem a temps. Els palestins no duen estrella groga doncs ja els distingeixen físicament, però no poden circular lliurement pel seu país. Amb murs, tanques i filferros se'ls tanca en guetos. A Gaza, més d'un milió i mig de persones viuen com en un camp de concentració. En un bombardeig massiu van matar 1.400 civils. Primer se'ls marca, després se'ls tanca i mata i ara queda la solució final. Alguns dels que es creuen l'únic poble escollit per Déu (pensament comú a tot els nazismes) ja l'estan

preparant. És terrible pensar que alguns jueus, que tant patiren amb els nazis, hagin après dels seus botxins com tractar els palestins. Amb l'excusa del terrorisme, qui són els terroristes? Se'ls expulsa de casa seva, se'ls arrenquen les oliveres, se'ls condemna a la misèria. Una flotilla de solidaritat internacional de deu vaixells amb tones d'ajut humanitari, pacífica, amb l'única arma del desig de justícia, intenta salpar de Grècia rumb a Gaza per trencar el bloqueig i millorar les dures condicions de vida. El govern grec, pressionat pel d'Israel, amb la complicitat de la UE, els impedeix salpar amb diferents excuses. Amb la nostra pressió hem d'aconseguir que arribi a Gaza. Hitler no va cometre tot sol el genocidi; li va caldre l'ajut de molts governs i persones que van mirar cap a una altra banda. Que el nostre silenci no ens converteixi en culpables.

. EDITORIAL

Les treballadores invisibles

Sense atur ni baixes ni vacances pagades ni dies per assumptes personals ni contractes escrits i molt menys quitança. Estaríem parlant de condicions d'exploració que han viscut històricament les treballadores domèstiques o de la llar. L'acord signat per CCOO i UGT amb el govern espanyol el 26 de juny és un pas endavant en l'equiparació de drets de les treballadores -cotitzaran i tindran dret de baixa laboral-, però no és suficient. La resta de les persones assalariades poden accedir a una prestació d'atur o a una indemnització per acomiadament, les 700.000 persones del sector domèstic, reproductiu i de cura, amb una majoria de dones i migrants, no. Aquesta situació no es pot entendre sense fer referència al patriarcat i al capitalisme, ja que, al cap i a la fi, fem referència a una majoria

de dones amb un poder adquisitiu baix. Històricament, han estat anomenades criades, serventes o *chachas*, el valor de la seva tasca no ha rebut cap reconeixement i han estat relegades a l'última baula de la classe treballadora, al nínxol de l'economia submergida. Fins el 1985 no es va regular el treball domèstic i es va fer sota la premissa de la bona fe, la confiança i la flexibilitat. El nivell de prestacions era molt inferior a l'establert a l'Estatut dels Treballadors. Tota aquesta trajectòria dels drets de les treballadores domèstiques planteja alguns dubtes sobre quins mecanismes d'inspecció laboral s'aplicaran perquè es compleixi l'acord anunciat i perquè el que ara són paraules esdevinguin drets conquerits. Al mateix temps, l'obtenció d'aquests drets no ens ha de fer oblidar que en queden d'altres pendents.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

Objectius comuns en la diversitat

Aitor Blanc
directa@setmanaridirecta.info

Cal que ens fixem en l'avenç que s'està donant en l'esfera política de l'esquerra. I no em centro a dir que moltes candidatures populars han accedit per primer cop i amb força a molts ajuntaments, ja que cauria en una anàlisi centrada en l'òptica institucional, com ens passa moltesvegades. Cal que ens fixem en l'exemple donat pel moviment de les indignades i, més encara, cal que ens fixem en les similituds del discurs d'aquests moviments (les candidatures populars, les indignades i el teixit associatiu). Per exemplificar-ho, em fixo en la meua ciutat, Gramenet de Besòs. Ja fa anys, l'Ateneu

Popular Julia Romera va denunciar els seus elevats de càrrecs i regidores de l'Ajuntament i va ser censurat per aquest fet; en les reivindicacions locals de les indignades, també es fa èmfasi en aquest fet a les darreres assemblees. Gent de Gramenet està denunciant el fet que certs càrrecs arribin a rebre la xifra de 70.000 euros. Aquesta és la gràcia de la diversitat i de la pluralitat, que des de diferents vessants i retroalimentant-nos entre totes, amb autonomia, efectuem denúncies i propostes des de diferents fronts, cadascuna des del seu espai i enfortint la consciència col·lectiva, deixant clar que, de política, en fem tots i totes, fins i tot quan no s'adopta una postura (que ja és un posicionament polític en si, el *passotisme* o la por de

perdre més del poc que ja tenim). I és que no totes hem de compartir maneres de fer ni posicionaments polítics. Tanmateix, hem de ser conscients dels objectius comuns que faran que aquestes idees es materialitzin per la tasca feta per cadascuna de les implicades. Per què dic tot això? Doncs pels debats que es creen en els diferents espais respecte a certes manipulacions partidistes, quan el que realment hi ha és participació popular. Hem de deixar de veure les persones, vinculades o no a candidatures, moviments o entitats, com a etiquetes d'aquests grups, ja que, si volem construir quelcom amb capacitat d'incidència social als barris, pobles i ciutats, hem de tenir aquesta regla com a base de treball.

. COM S'HA FET

Aquest dimarts ha vingut el Mateu a fer de portadista. Juntament amb fotografia i redacció, han estat elaborant una proposta de portada treballada per presentar-la a l'assemblea de portada que es fa, normalment, els dimarts al vespre. Aquesta és una nova decisió que hem pres a l'assemblea dels dimecres, on -a part de llançament de temes- es parla dels problemes i qüestions que van sorgint dins el col·lectiu. Com veieu, setmana rere setmana intentem millorar la DIRECTA. Ara, hem vist que ens estavem estancant amb les portades i hem pensat que la millor manera de solucionar-ho seria que algú la treballés bé cada setmana. Bé, ja en veurem el resultat. Segur que serà, bo. De totes maneres, aprofitem per recordar-vos que ens podeu fer tota mena de crítiques (constructives), propostes, aportacions, idees o comentaris al correu general del col·lectiu, que és directa@setmanaridirecta.info, als nostres telèfons (que surten a la manxeta, aquí sota), per correu postal o venint en persona a la redacció, al carrer Riego 37. Fins la setmana que ve. Salut!

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

. FE D'ERRADES

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
C. Riego núm. 37 baixos esquerra, 08014 Barcelona
www.setmanaridirecta.info - directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

- Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciator.
- NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.

SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.
- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NonDerivs-NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

- Aquesta publicació intenta escriure amb un llenguatge no sexista i no androcèntric.
- El setmanari DIRECTA no comparteix necessàriament les idees expressades als articles d'opinió.

ÀREES DE TREBALL DE LA DIRECTA

redaccio@setmanaridirecta.info - ediciodirecta@gmail.com
fotografiadirecta@gmail.com - il.lustracioidirecta@gmail.com
subscriptions@setmanaridirecta.info - distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info - administracio@setmanaridirecta.info

Qui Som

REDACCIÓ: Estirant del fil | David Fernández Impressions | Lèlia Becana Així està el pati | Jesús Rodríguez Quaders d'Illacrua | quadersillacrua@setmanaridirecta.info Roda el món | Laia Gordi i Ana Paola Van Dalen Observatori dels mitjans | David Bou Somolinos Expressions | Manel Ros i Anna Pujol Reig Agenda directa | Arnau Galí i Montiel La indirecta | Oriol Andrés FOTOGRAFIA: Robert Bonet IL·LUSTRACIÓ: Eulàlia Corbella i Alba Teixidor CORRECCIÓ: Laia Bragulat EDICIÓ: Xavi Martí COMPAGINACIÓ: Roger Costa Puyal PUBLICITAT: Tània Miró DIFUSIÓ: Blai Lindström DISTRIBUCIÓ: R.C.P. SUBSCRIPCIONS: Lèlia Becana ADMINISTRACIÓ: Jordi Raymond i Estel Barbé

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDA: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONES NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: horta@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARÉSME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
RIPOLLÈS: ripolles@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONES: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: terresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terrespont@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: vallesoriental@setmanaridirecta.info

, així està el pati

Els Muntanyans
ja no corren perill | PÀG. 9

Conflicte laboral
a la planta de Derbi | PÀG. 10

Denuncien la Generalitat per
la contaminació | PÀG. 11

Alerten sobre una autovia que
serà poc sostenible | PÀG. 11

ESTAT ESPANYOL · LA SOCIETAT NO HA REVELAT MAI QUINA FÓRMULA EMPRA PER DISTRIBUIR ELS BENEFICIS ENTRE LES ASSOCIADES

La SGAE desvia fons dels drets d'autoria a societats limitades vinculades a la gestora

L'Audiència Nacional ordena la detenció de tota la cúpula dirigent, que gestionava els 365 milions d'euros anuals que entraven a la SGAE i a la Fundación Autor

Nora Miralles
redaccio@setmanaridirecta.info

Diverses sentències judicials ja havien demostrat que la Societat General d'Autors i Editors (SGAE) estava recaptant diners que no li pertocaven i apropiant-se de les compensacions per drets d'autoria de persones que no en són sòcies. El que ja no era tan clar era com es gestionaven o qui es repartia els 365 milions d'euros anuals que entraven a la societat i a la seva Fundación Autor, ambdues entitats de gestió col·lectiva i, per tant, sense ànim de lucre. Bàsicament perquè la SGAE no ha revelat mai quina fórmula emprava per distribuir els beneficis entre les seves associades. Aquesta opacitat va motivar una demanda col·lectiva, l'any 2007, per part d'associacions d'internautes, petites i mitjanes empreses d'informàtica i l'Associación Española de Hosteleros Víctimas del Canon. La denúncia, interposada davant la fiscalia anticorrupció, acusava els càrrecs directius de la SGAE d'apropiació indeguda, estafa i frau de subvencions. Quatre anys després i malgrat que el conseller delegat de la societat gestora, Eduardo Teddy Bautista, assegurava que la demanda havia estat arxivada, l'Audiència Nacional va ordenar, el divendres 1 de juliol, la detenció de tota la cúpula dirigent de la SGAE.

A més de Bautista, també hi estan imputats el director general i el director econòmic i financer de la gestora per un delicte continuat d'apropiació indeguda d'especial gravetat, administració fraudulenta i delicte societari. El jutge de l'Audiència Pablo Ruz assegurava,

La seu barcelonina de la SGAE també acull la SDAE, societat investigada per l'Audiència Nacional

> El govern espanyol suprimirà el cànon digital

El cànon digital, una de les mesures governamentals més impopulars, serà anul·lat prou aviat, segons afirma un article de *La Vanguardia*. La mateixa font assegura que és una decisió ferma, anterior a l'escàndol de la SGAE i que podria ser anunciada per la Ministra de Cultura, Ángeles González Sinde, durant el ple del di-

marts 12 de juliol. Així doncs, s'eliminarà la taxa addicional que s'aplicava en la venda de qualsevol suport tecnològic que pogués emmagatzemar contingut audiovisual de qualsevol tipus, des dels llapis de memòria fins als CD o els telèfons mòbils. L'acord establiria un mecanisme pressupostari per subvencionar els 100 milions d'e-

uros en concepte de drets d'autoria, que -suposadament- compensen les pèrdues derivades de la còpia privada, aquella que es fa per a ús privat i sense ànim de lucre. La resolució arriba després que una sentència del Tribunal de Justícia europeu declarés il·legal l'aplicació indiscriminada del cànon digital a l'Estat espanyol.

a l'auto dictat el dilluns 6 de juliol, que Teddy Bautista va impulsar i autoritzar una "trama empresarial parasitària utilitzada per desviar milions d'euros de la SGAE". Les entitats denunciants xifren en prop de 400 milions d'euros la quantitat defraudada, que es va recaptar a través dels drets creatius de milers d'artistes i editores i del cànon digital. Aquests fons es desviaven -suposadament- a societats limitades com Microgènesis o SDAE, vinculades a la SGAE. "Era vox populi, s'estaven enriquint a través dels seus socis i no socis", afirma una integrant del col·lectiu La Ex (abans ExGae), Simona Levi. Per ella, més enllà de les detencions d'aquesta setmana, "el veritable frau és el que perpetrava la gestora quotidianament". "Per una banda, amb els seus socis, ja que els exigeixen una exclusivitat sobre el seu repertori prohibida per la Llei de Propietat Intel·lectual, no els permeten utilitzar la llicència Creative Commons i no poden gaudir de més vies de distribució que les que facilita la SGAE", continua Levi. Segons La Ex, la gestora encapçalada per Teddy Bautista també "estava retenint beneficis per drets d'autoria d'obres creades per persones no associades a la SGAE". "Són diners que corresponen a la comunitat creativa, drets col·lectius obligatoris que d'altres gestores de drets d'autors reparteixen i la SGAE, en canvi, s'apropia sense preguntar. A més, si vas a reclamar el que et pertoca per una obra que has creat, t'enganyen i et diuen que t'has de fer-te sòcia per poder percebre drets d'autor", explica Levi.

, així està el pati

VALÈNCIA · REPRESSIÓ El PP vol tancar el centre sociocultural del barri de Velluters Ca Revolta

Joan Canela i Barrull
horta@setmanaridirecta.info

La deriva autoritària del Partit Popular al País Valencià sembla accelerar-se. A penes sis setmanes després de revalidar les seves respectives majories absolutes a la Generalitat i a l'Ajuntament del cap i casal -ara, però, amb pèrdua substancial de vots-, ja han tornat els moviments de setge cap a les entitats i sectors socials no afins. L'1 de juliol va ser el torn de Ca Revolta, l'històric centre sociocultural que, des de fa més d'una dècada, s'ha convertit en un dels motors de la revitalització de Velluters, un dels barris més degradats i abandonats de la ciutat. Segons expliquen des de la mateixa entitat, el divendres 2 de juliol, els va arribar una notificació municipal que els donava deu dies per presentar al·legacions a la seva ordre de tancament, que en tot cas s'haurà de fer efectiu en aquest termini, si no abans de "manera cautelar". La decisió municipal està motivada per una denúncia interposada pel fet de tenir "música ambiental", una realitat que comparteix amb molts bars -la llicència de Ca Revolta correspon a aquesta activitat- que molt rarament són multats i molt menys precintats.

Segons explica el coordinador de l'espai, Enric Valero, els fets es remunten al 27 de març, "el dia després de la gran manifestació contra la corrupció, quan agents de la policia municipal es van presentar a la seu de l'entitat i van interposar un grapat de denúncies diferents" per aspectes tan importants com els cartells on s'avisava de la prohibició de vendre alcohol a menors o la mateixa música.

Pocs dies després, les multes es van retirar, després de ser recorregudes, però, pels mateixos fets, es va decidir retirar-los la llicència municipal de bar, una mesura que es va fer pública passades les eleccions.

Una dècada de persecució

Aquesta no és la primera vegada que el centre sociocultural Ca Revolta és la diana de les iras municipals del Partit Popular. Anteriorment, ja van haver de fer front a diverses multes i se'ls va reduir la llicència de sala multiusos -que els permetia fer concerts i activitats- a la de bar, cosa que limitava la seva capacitat d'ingressos.

Dues úniques denúncies del veïnat van ser suficients per adoptar la mesura, a pesar que en cap moment no es va obrir una investigació sobre si era cert que el soroll dels concerts arribava fins als domicilis de les denunciants.

BARCELONA · LES ACTIVISTES DENUNCIEN L'ACTITUD DEL GOVERN DURANT UNA VISITA DE TRINIDAD JIMÉNEZ

S'encadenen al Palau de Pedralbes per mostrar el seu suport a la Flotilla de Gaza

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

La ministra d'Afers Estrangers espanyola, Trinidad Jiménez, va tenir una sorpresa incòmoda durant la seva visita al Palau de Pedralbes de Barcelona el dimarts 5 de juliol. Una quinzena d'activistes propalestines van participar en una acció de denúncia contra l'actitud del govern de Zapatero respecte la segona Flotilla humanitària de suport a la Franja de Gaza. Set de

Set de les activistes s'encadenen als pals de les banderes situades davant del Palau de Pedralbes

les activistes es van encadenar als pals de les banderes que onegen just davant del Palau de Pedralbes i que representen els 32 països pertanyents a la Unió per la Mediterrània. Al pal on oneja l'ensenyament israelià, com a desgreuge, també hi van fer onejar la bandera Palestina. Les activistes van estar lligades als pals durant més de quatre hores, lluint samarretes

Les activistes propalestines sostenen cartells on es pot llegir 'Llibertat per la flotilla, llibertat per Gaza'

amb el lema *Free Gaza* i xiulant les delegacions oficials que van accedir al recinte per una porta lateral per evitar haver de passar a pocs metres de l'acció. L'objectiu de la visita ministerial, amb Artur Mas com a amfitrió, era el nomenament del nou secretari general de la Unió per la Mediterrània, el polític marroquí Youssef Amrani. En aquest context, les activistes van fer arribar una carta a Trini-

dad Jiménez, que, tot i que no les va rebre, va recollir la missiva en mans d'un funcionari. A la carta, la gent del col·lectiu Rumb a Gaza exigeix que el govern espanyol intercedeixi perquè el vaixell *Ger-nika*, actualment bloquejat al port grec de Kolimpari, pugui salpar en direcció a Gaza juntament amb la resta de vaixells de la flotilla que es troben en aigües gregues sense poder sortir dels respectius

ports per prohibició expressa del govern de Papandreu. També demanen un compromís més gran de Zapatero en la creació d'un corredor humanitari que garanteixi l'arribada de l'ajuda humanitària a Gaza i que, de retruc, es condicionin les relacions polítiques, econòmiques i culturals amb Israel a la garantia d'aquests mínims humanitaris amb la població de Palestina.

MALLORCA · LA POLICIA IDENTIFICA TOTHOM QUI ES VA ACOSTAR PER SABER COM ES TROBAVEN LES AGREDIDES

Unes 20 persones són ferides a la protesta pel desallotjament de l'acampada de Palma

Enric Borràs
redaccio@setmanaridirecta.info

La protesta que es va fer el dimarts 4 de juliol al vespre en contra del desallotjament de l'acampada de Palma, ocorregut la nit abans, va acabar amb vint persones detingudes i dues ferides. Si bé el desallotjament del dia abans va ser lent i sense cap mena d'incident, l'endemà, la policia va carregar sense miraments contra un centenar d'indignades que s'havien dividit de la concentració inicial.

Fins a mig miler de persones es van reunir a la plaça d'Islàndia -el nom amb què havien rebatejat la plaça d'Espanya-en una concentració per debatre i criticar el desallotjament del dia abans. A mitja assemblea, un dels assistents va proposar de convertir la concentració en una manifestació improvisada i ocupar un altre espai de Pal-

ma, per fer reviscolar l'acampada. No tothom hi va estar d'acord i tan sols el van seguir un centenar de manifestants, mentre que les altres van continuar debatent.

Van ser aquest centenar de persones -moltes de les quals no eren habituals de l'acampada, segons fonts del col·lectiu- les que van

patir la primera càrrega policíaca a la plaça de Santa Eulàlia, on hi va haver alguns cops de porra. Però va ser quan van arribar una altra vegada a la plaça d'Islàndia, on encara hi havia les indignades que no s'havien mogut, quan hi va haver les càrregues més contundents. La policia fins i tot va disparar amb les

escopetes de pilotes de goma. Les manifestants van cridar algunes ambulances -que es van endur la gent ferida als centres mèdics- i van deixar la plaça cap a les onze. La policia va identificar tothom qui es va acostar als punts d'atenció continuada per saber com es trobaven les persones ferides.

Desallotgen les persones acampades a la plaça de l'ajuntament de València

La policia espanyola va desallotjar, a les 6 de la matinada del 5 de juliol, les últimes tendes i infraestructures que restaven dempeus a l'acampada de la plaça de l'ajuntament, a València. Així doncs, la delegació del govern espanyol a la capital del Túria va decidir desallotjar l'acampada tot i la decisió d'abandonar la

plaça presa la nit anterior a l'assemblea de les acampades. Les persones acampades, tanmateix, ja no eren el gruix del moviment del 15 de maig, que va abandonar l'acampada una setmana abans. L'objectiu era similar al d'altres indrets de l'Estat, on el moviment que va començar amb acampades a més d'una seixan-

tena de ciutats ha esdevingut un moviment social i popular que es proposa dur la mobilització i l'organització als barris. Així, l'abandonament de la plaça per part de les comissions ha servit per reforçar l'extensió del moviment a barris i facultats de València, així com pobles dels voltants. REDACCIÓ DIRECTA

, així està el pati

TORREDEMBARRA · LA GENERALITAT VOLIA SITUAR 500 HABITATGES EN SÒL INUNDABLE

Els Muntanyans se salven arran d'una sentència del TSJC que n'anul·la el pla parcial

Josep Maria Llauradó
elcamp@setmanaridirecta.info

Els terrenys naturals dels Muntanyans, situats a la costa de Torredembarra, han estat motiu de confrontació durant els darrers anys a causa d'un pla parcial anomenat Muntanyans II. Segons aquest pla defensat per la Generalitat de Catalunya, prop de 500 habitatges ocuparien el sòl inundable. Davant d'això, la Plataforma Salvem els Muntanyans va acollir la reivindicació i, després d'avisar de la perillositat d'aquestes edificacions,

El 2004, l'ACA ja establia la prohibició d'estacionament de vehicles en alguns carrers de la futura urbanització

va interposar un recurs contenciós administratiu que tot just s'ha resolt aquesta setmana. La plataforma ecologista torrenca atribueix el triomf a tota la gent que, al llarg d'aquests anys, des que es va aprovar el pla l'any 2006, ha lluitat per conservar l'Espai d'Interès Natu-

pàgina9_imatgedesatèl.litonesveuenlesduespartsdelprojecteurbanísticElsMuntanyans.tif

ral dels Muntanyans i per evitar problemes al veïnat de la zona a causa de les inundacions.

Així doncs, la Secció Tercera del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha acordat declarar nul de ple dret el Pla Parcial Munyanyans II, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Tarragona. A banda dels informes aportats per geòlogues i hidrogeòlogues, l'any 2004, l'Agèn-

cia Catalana de l'Aigua ja establia la prohibició d'estacionament de vehicles en alguns carrers de la futura urbanització i exigia la construcció de murs de contenció i el funcionament d'algunes vies directament com a canals a cel obert. Pel que fa al terreny polític, la plataforma assegura que "no han estat a l'alçada d'allò que exigien els ciutadans de Torredembarra" i que "no s'han fet els esfor-

ços necessaris per aturar-ho". A més, creuen que la resolució del cas evidencia la manca de transparència existent en l'aprovació del pla, sense fer cas dels informes que advertien del perill. Esborrat el pla i tots els habitatges previstos, ara només queda que aquests terrenys, fins ara afectats, s'integrin definitivament a l'Espai d'Interès Natural dels Muntanyans.

ESPARREGUERA · LLUITA

El delegat de la CNT a l'empresa Pictor Valvés és readmès després de set mesos de ser acomiadat

Xavi Miquel
baixllobregat@setmanaridirecta.info

El delegat de la secció sindical de la CNT a l'empresa Pictor Valvés d'Esparreguera (Montserrat) ha estat readmès després que el jutjat social de Barcelona hagi dictat sentència favorable al militant anarcosindicalista, hagi proclamat l'acomiadament nul i hagi obligat l'empresa a readmetre'l. Des del novembre de l'any passat, quan va ser acomiadat hores després de comunicar a l'empresa la constitució del sindicat llibertari, la lluita endegada per la CNT per la seva readmissió ha estat constant. Han convocat concentracions a les portes de l'empresa, han repartit fulletons per explicar la situació del cas i fins i tot han fet una reunió amb l'empresa, que s'ha mantingut ferma amb la postura de l'acomiadament, fins que, finalment, els jutjats han acabat donant la raó al treballador. Des de la CNT d'Esparreguera, remarquen que ara que han aconseguit que el delegat sindical sigui readmès, continuaran lluitant per reclamar els drets laborals dins l'empresa.

L'empresa no paga les hores extres i els sous se situen per sota del que marca el conveni

L'empresa ha rebut altres denúncies pel fet que els dispositius de seguretat siguin escassos i antiquats; que l'empresa no faciliti la roba ni el material de feina ni tampoc el calendari laboral; que no es paguin ni es cotitzin les hores extres; que els salaris se situïn per sota del que marca el conveni, o que les categories laborals no coincideixin amb el que estipula el conveni. Una altra denúncia que va fer el treballador era que l'empresa havia exigut a la mútua que no autoritzés més baixes laborals, davant la proliferació constant d'accidents i malalties de les treballadores a causa de la situació que es vivia dins l'empresa. Cal recordar que, tal com va denunciar la persona readmesa, l'empresa li va oferir "2.600 euros" si no creava la secció sindical a la fàbrica i el director va amenaçar-lo dient-li: "Si t'acomiaaden, la teva filla passaria gana".

100 persones exigeixen la gratuïtat de l'autopista C-32

Prop d'un centenar de persones convocades per l'Assemblea de Joves de Premià van recórrer els carrers de Premià de Mar i de Dalt en cercavila per exigir la gratuïtat de l'autopista C-32. L'acte es va convocar poques setmanes després de l'anunci de la Conselleria de Territori i Sostenibilitat de deixar en suspens l'execució del projecte de les rondes. L'objectiu de la protesta era demanar un dels punts que es reivindicaven com a alternativa al projecte dels laterals: l'alliberament del peatge més antic de l'Estat per poder absorbir el trànsit de la Nacional II. La conversió d'aquesta via en un passeig marítim és una altra de les reivindicacions històriques de la comarca. És per això que la plataforma premianenca contra la N-II també va donar suport a l'acte, juntament amb la Coordinadora Preservem el Maresme, com a part d'aquest marc de treball. La cercavila va acabar amb un aixecament de barreres del peatge, una acció que es va resoldre sense incidències. L'organització ha fet una valoració positiva de l'acte. QUIQUE BADIA MASONI

XAVIER BOSCH

, així està el pati

MARTORELLES • LABORAL Derbi respon a les mobilitzacions de les treballadores aturant la producció

Nico Lupo Sonnabend
redaccio@setmanaridirecta.info

L'estira i arronsa entre la plantilla de Derbi i la pròpia empresa continua des que el grup Piaggio, propietari de la marca catalana, va anunciar la seva intenció de deslocalitzar la fàbrica i enviar-la cap a Itàlia. Primer, fa poc més d'una setmana, la mateixa Piaggio va decidir no enviar les peces necessàries per produir les motocicletes, fet que va obligar a aturar la producció i enviar a casa 32 treballadores a temps parcial. Ara, el personal de la fàbrica de Martorelles ha decidit dur a terme una recollida de firmes per evitar el tancament de la fàbrica i l'acomiadament de les 220 treballadores.

Fins ara, s'han recollit més de 5.000 firmes en defensa de la mítica marca de motociclisme, amb 90 anys d'història i nombrosos campionats del món de velocitat a les seves esquenes. Les treballadores han creat un formulari per recollir les signatures i també s'estan organitzant a través de les xarxes socials per aconseguir ampliar el suport. Diuen que estan molt satisfetes amb el suport rebut per part de persones mediàtiques com *El Follonero* o Andreu Buenafuente, però també per la camaraderia d'altres marques de motos, com Harley-Davidson. Aquesta última ha donat suport logístic per la recaptació de firmes i les treballadores de Derbi estan negociant per posar una paradeta informativa a la reunió mundial de Harley Davidson que se celebrarà el proper cap de setmana a Barcelona.

Tot i les mobilitzacions, els rumors sobre el futur de Derbi no paren de succeir-se. L'últim és que Piaggio, també propietària de les motos Aprilia, està estudiant el possible traspass de l'empresa a Doga, un fabricant de components per a cotxes amb seu social a Abrera. En cas que es confirmés aquesta operació, seria la tercera fàbrica que passa a mans d'un grup local, després dels casos de Sharp (el maig) i Sony (el novembre de 2010). Aquest traspass permetria mantenir la continuïtat de Derbi, tot i que és probable que s'hagués de pagar un preu a canvi en forma d'acomiadaments. I és que, segons denuncien les treballadores, el grup italià Piaggio "està fent pagar els mals resultats d'Aprilia a Derbi". Per tensar la corda, com un fet sense precedents, l'empresa va tallar de soca-rel el subministrament de les peces necessàries per a la fabricació de les motocicletes de 125 centímetres cúbics a finals del mes de juny.

ESTAT ESPANYOL • EL TREBALL DOMÈSTIC, REPRODUCTIU I DE CURA COTITZARÀ A LA SEGURETAT SOCIAL

Les treballadores domèstiques tindran dret de baixa laboral, però no atur

La marxa celebrada a Madrid durant el novembre de 2010 va servir per reivindicar més drets per les treballadores domèstiques

Passarel·la reivindicativa celebrada durant el mes de maig de 2010 a Madrid per demanar condicions laborals dignes

Joana G. Grenzner
redaccio@setmanaridirecta.info

26 anys després de la creació del Règim Especial d'Empleats de la Llar, la plena equiparació de drets de les treballadores domèstiques amb la resta d'assalariades de l'Estat espanyol sembla més a prop. És el primer pas cap a la fi de les condicions de semiesclavitud del sector, on treballen més de 700.000 persones, la majoria dones migrades. A partir del mes de gener de 2012, les treballadores del sector hauran de tenir un contracte que estipuli el seu horari, el salari i les condicions de treball i gaudiran del dret de baixa per incapacitat temporal des del quart dia de malaltia. Així ho preveu l'acord que CCOO i UGT van signar

el 26 de juny amb el govern espanyol per integrar el treball de la llar en el Règim General de la Seguretat Social i introduir una esmena al Projecte de Reforma de la Seguretat Social aprovat el gener passat. D'entrada, la quota mensual mínima de cotització serà de 19,84 euros per unes vint hores setmanals de treball, 16,51 dels quals aniran a càrrec de la llar contractant. Les llars tindran un període de sis mesos naturals per adaptar-se a la norma i les cotitzacions de les treballadores domèstiques s'equiparan plenament als salaris reals l'any 2019.

Les treballadores de la llar tindran dret de generar prestacions com les pensions i la baixa per incapacitat temporal des del quart dia. La seguretat social passarà a cobrir

la baixa des del novè dia (abans ho farà la persona titular de la llar que les contracti), en comptes de fer-ho des del dia 25 com fins ara. No obstant això, no tindran dret de percebre l'atur i la indemnització per acomiadament encara s'està discutint.

Aquest pas històric en l'equiparació de drets de les treballadores domèstiques i la valoració de la seva tasca es dona en un context en què, d'una banda, "el Pacte de Toledo obliga el govern a fer desaparèixer els règims especials", com recorda l'economista Amaia P.Orozco. De l'altra, P. Orozco creu que el Conveni sobre el Treball Dret dels i les Treballadores Domèstiques que l'Organització Internacional del Treball va signar onze dies abans ha donat "un gran im-

puls" a l'acord. El conveni de l'OIT preveu que tinguin els mateixos drets que la resta: hores de treball raonable, un descans de 24h consecutives com a mínim, condicions de treball clares, límit de pagaments de treball en espècies, llibertat sindical i negociació col·lectiva. Tot i que els censos nacionals registren 53 milions de persones que treballen al sector arreu del món, un 83% de les quals són dones, es calcula que, a la pràctica, el conveni pot beneficiar prop de 100 milions de persones, ja que el treball domèstic sovint es fa en condicions de desregulació i de precarietat extrema.

700.000 beneficiades

A l'Estat espanyol, s'estima que la inclusió al règim general beneficiarà més 700.000 persones, la seva gran majoria dones migrades. Segons l'Enquesta de Població Activa, el març passat hi havia 294.279 persones donades d'alta en el règim especial, el 91% eren dones i el 61% d'elles, migrades. Però la realitat supera amb escreix aquestes xifres: el treball domèstic és el nínxol de l'economia submergida que permet que moltes migrades puguin mantenir les seves famílies aquí i als seus llocs d'origen, més en l'actual context de crisi econòmica. Economistes com P. Orozco han documentat la transferència del treball domèstic, reproductiu i de cura de les dones autòctones a les migrades a causa de la "irresponsabilitat social davant la cura de la vida". De fet, un estudi del col·lectiu Ioé encarregat per la Fundació de les Caixes d'Estalvi (FUNDACAS) el 2008 va constatar que "per cada 1% que creix la taxa d'immigrants a la població espanyola, augmenta un 0,6% la taxa d'activitat femenina" i "dels dotze punts que va augmentar l'activitat femenina de 1996 a 2005, almenys quatre es deuen a la immigració".

Durant els darrers anys, les treballadores domèstiques han reivindicat la integració al Règim General de la Seguretat Social des d'organitzacions com Servicio Doméstico Activo (SEDOAC), Territorio Doméstico a Madrid, o la històrica Associació de Treballadores de la Llar de Biscaia i el moviment feminista ha donat suport a les seves demandes. Ara, P. Orozco es pregunta: "Amb quins mecanismes d'inspecció laboral es complirà l'acord". També considera que "el fet de no accedir a l'atur és una discriminació indirecta per sexe i una deficiència gravíssimes" i recorda que resta pendent "una compensació per acomiadament en cas de desistiment de la persona contractant".

, així està el pati

CATALUNYA · GRUPS ECOLOGISTES I VEÏNALS VOLEN QUE EL GOVERN COMPLEIXI LES TRES LEGISLACIONS EN MATÈRIA DE MEDI AMBIENT

Denuncien la Generalitat per la contaminació a l'àrea metropolitana

Redacció Baix Llobregat

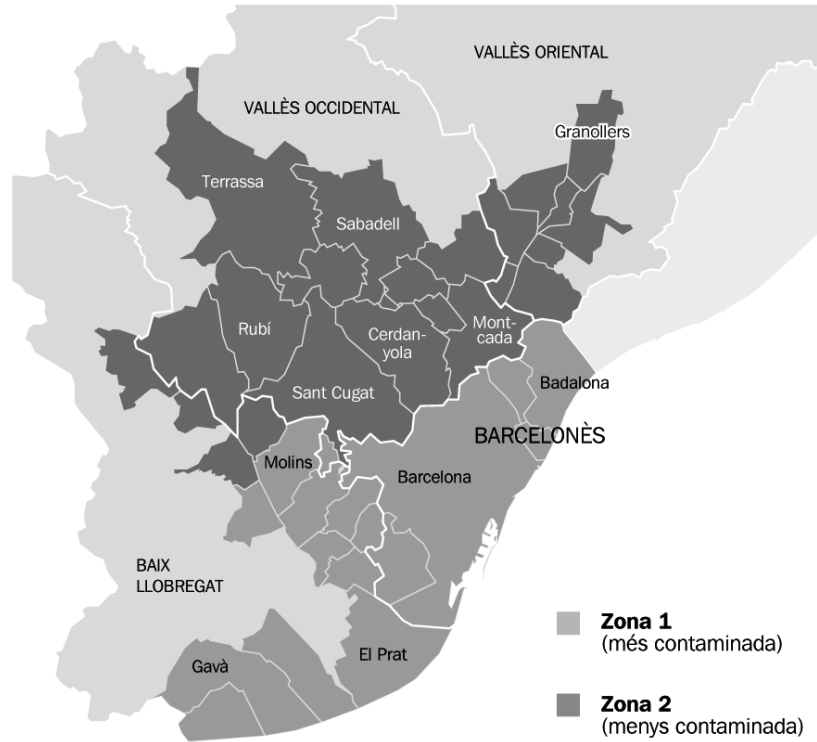
baixllobregat@setmanaridirecta.info

El govern català, l'any 2006, va declarar 40 municipis de l'àrea de Barcelona com a zona de protecció especial per contaminants d'òxid de nitrogen (NO₂) i partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM₁₀). Les darreres dades de contaminació per diòxid de nitrogen i partícules de diàmetre inferior a 10 micres a l'àrea metropolitana superen amb escreix els límits recomanats per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i les dades d'ozó van en augment a la resta del territori. Segons dades aportades per la Direcció General de Qualitat Ambiental de la Generalitat, la població afectada per aquesta atmosfera contaminada seria del 64%. En aquest sentit, el Centre de Recerca en Epidemiologia Ambiental ha fet públic que, només a Barcelona, 3.500 morts anuals es podrien evitar amb una reducció de 20 micrograms per metre cúbic de la mitjana anual de concentració de partícules sòlides en suspensió, tal com recomana l'OMS. A més, cal assenyalar que la regió metropolitana de Barcelona és una de les zones d'Europa que té una qualitat de l'aire més dolenta.

S'oposen a la moratòria que demana el govern

Actualment, la Generalitat està redactant un nou pla de qualitat de l'aire per al període 2011-2015. Un dels objectius del nou pla és

■ Zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric

Font: Generalitat de Catalunya

LA DIRECTA

demanar una pròrroga a la Unió Europea pels incompliments de la qualitat de l'aire. Les organitzacions denuncien diverses irregularitats en el procés de participa-

ció impulsat per la Generalitat per una participació social efectiva que impliqui mesures immediates, contundents i vinculants per al compliment de les obliga-

cions de les administracions competents en el control d'emissions contaminants sense moratòries. Davant d'aquests incompliments i el pla, que afecten directament la

salut de les persones, les entitats Ecologistes en Acció de Catalunya, Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC), Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (FAVB), Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP), Defensa del Medi Ambient de Sant Andreu de la Barca (DEMASAB) i la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPAN) han tramès un document a la fiscalia on denuncien aquesta situació i demanen el compliment de les legislacions europea, estatal i autonòmica.

No ha millorat entre 2007 i 2010

Davant d'aquesta conjuntura de contaminació, el govern català va aprovar, el juliol de 2007, un pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire als 40 municipis de la regió metropolitana de Barcelona declarats zona de protecció especial per al període 2007-2009, obligatori segons legislació vigent. Aquest pla va ser prorrogat durant l'any 2010 mitjançant el Decret 203/2009, atès que no s'havien executat totes les mesures i l'avaluació preliminar de la qualitat de l'aire va indicar que no s'assolirien els objectius establerts per la Unió Europea. Els nivells de diòxid de nitrogen (NO₂) i de partícules en suspensió inferior a 10 micres (PM₁₀) registrats l'any 2010 a l'àrea metropolitana de Barcelona superen els valors màxims permesos per la Unió Europea, especialment pel que fa al primer contaminant.

BAIX LLOBREGAT · LES AGULLES I ECOLOGISTES EN ACCIÓ DIUEN QUE SERÀ UN SISTEMA DE MOBILITAT QUE GENERARÀ CONTAMINACIÓ

Alerten de la possible construcció d'una via exclusiva pels camions que van al port

Xavi Miquel

baixllobregat@setmanaridirecta.info

El Grup Ecologista les Agulles, juntament amb Ecologistes en Acció i altres entitats de defensa del territori del Baix Llobregat tornen a estar en alerta davant la possibilitat que es construeixi una nova infraestructura al tram final del corredor del riu Llobregat. Segons un estudi promogut per l'anterior govern de la Generalitat, juntament amb el port de Barcelona, Mercabarna, el Consorci de la Zona Franca i elabo-

rat per l'empresa Barcelona Regional (els accionistes de la qual són l'Ajuntament de Barcelona, Mercabarna, el Port, TMB o Adif, entre altres), es planteja la possibilitat de la construcció d'una via de quatre carrils únicament destinats a camions i vehicles pesats, que començaria al nou enllaç entre l'AP2 i l'AP7 que s'està construint a Castellbisbal i acabaria al port de Barcelona, amb sortides a Mercabarna, la ZAL i la Zona Franca, entre d'altres llocs. Segons l'estudi, el traçat seria paral·lel a l'AP7, entre Castellbisbal i el Papiol; després,

es construirien dos carrils més a banda i banda de l'AP2, fins que, entrant al Prat de Llobregat, es construiria una carretera única, exclusivament per camions i amb dos carrils per sentit, paral·lela al riu Llobregat.

Crítiques des dels sectorsecologistes

L'estudi es basa en la necessitat de descongestionar les àrees d'entrada al port de Barcelona, sobretot tenint en compte la inauguració de la primera fase de l'ampliació del port el 2012, que es preveu que

farà augmentar la circulació de camions dels 100.000 diaris actuals als 182.000 l'any 2025. Des del grup de les Agulles, tot i la poca informació que hi ha al respecte, denuncien que "la construcció d'aquesta infraestructura està donant suport a un sistema de mobilitat que provoca problemes de contaminació atmosfèrica, acústica i lumínica" i no entenen que "en temps de crisi, quan hi ha retallades contínues, es vulguin malgastar diners en unes obres totalment insostenibles". També defensen "l'aposta per una mobili-

tat de les mercaderies més sostenible fomentant el transport per ferrocarril". Tot i que el projecte es manté en fase d'estudi i que les obres depenen del Ministeri de Foment espanyol, que principalment treballa amb la idea d'una autovia des de Cornellà, durant la trobada que van mantenir el mes de juny el conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder, i el ministre espanyol de Foment, José Blanco, tots dos van coincidir que els accessos al port de Barcelona són una prioritat per ambdues administracions.

, així està el pati

CATALUNYA · LES CONCLUSIONS DEL BARÒMETRE D'OPINIÓ HAN ANAT DE LA MÀ DE LES INTENCIONS DE CIU EN MATÈRIA LEGISLATIVA

El CEO obvia que la majoria de la població catalana no confia en els polítics

Manu Simarro

redaccio@setmanaridirecta.info

“El 43% dels catalans votaria a favor de la independència de Catalunya si se celebrés un referèndum”. Aquest va ser el titular unànime que van usar tots els mitjans de comunicació per referir-se a la segona onada del Baròmetre d'Opinió Política (BOP) de 2011, fet pel Centre d'Estudis d'Opinió (CEO, un centre públic subordinat al Departament de Presidència del govern català). El titular, induït per la roda de premsa feta pel director del CEO, Jordi Argelaguet, ha esdevingut una cortina de fum per la resta de temes que tracta aquest centre d'estudis. Durant la roda de premsa, Argelaguet va posar l'accent sobre el fet que fos la primera vegada que es preguntava per la independència i per la gestió dels im-

El 74,3% es mostra més aviat d'acord amb aquest enunciat: “Els polítics només busquen el benefici propi”

postos i en el resultat d'ambdues preguntes i va obviar d'altres qüestions. Així doncs, les conclusions del baròmetre han anat molt de la mà de les intencions de CiU en matèria legislativa -que durant la campanya electoral va aixecar la bandera del pacte fiscal com a primer pas cap al dret de decidir del poble català-, però han obviat qüestions com el grau de satisfacció de la ciutadania amb el sistema polític, la visió que té de la classe política o la poca confiança que cap partit polític pugui solucionar els problemes principals del país. De fet, el president de l'executiu, Artur Mas, de seguida va fer declaracions en aquest sentit. “Va arrelant la idea que s'ha d'anar en la línia del dret de decidir, però la necessitat de gestionar i recaptar els propis impostos genera més consens”, va declarar el president. Sobre els resultats que confirmen una clara desafecció, Mas només va dir que “això té sortida i nosaltres trobarem la sortida si ens hi posem entre tots i si s'hi posa la gent més dinàmica del país”.

Desconfiança vers la classe política

El baròmetre, que s'ha elaborat

Les signes i els catells que cridaven contra la classe política són els que més van sovintejar durant la protesta del 19-J

Durant la marxa del 19-J es van poder veure un gran nombre de cartells relacionats amb la desafecció política actual

mitjançant una enquesta telefònica a 2.500 persones de Catalunya, ha donat resultats molt crítics amb la situació econòmica actual (el 79% diu que és dolenta o molt dolenta) i política (el 60% diu que és dolenta o molt dolenta) i també amb la capacitat de la classe política per sortir-ne. Els problemes més importants, per la població catalana, són l'atur i la precarietat laboral (51,5%) i el funcionament

de l'economia (17,3%), mentre que la immigració és el més important només per al 4% de la gent enquesta. El resultat és aclaparador quan l'enquadrada és preguntada per quin partit creu que pot donar millor resposta a aquest problema. El 43,3% diu que cap, el 19,0% diu que no ho sap i el 18,2% tria CiU. El PSC (5,3%) i el PP (5,2%) obtenen la confiança d'una clara minoria. La classe política torna a ensopegar

quan les persones enquestades mostren el seu acord o desacord amb algunes frases. El 81,6% es mostra més aviat en desacord amb l'afirmació “Crec que els polítics tenen en compte què pensa la gent” i el 74,3% més aviat d'acord amb l'enunciat: “Els polítics només busquen el benefici propi”. Les crítiques no només van dirigides a la classe política, sinó al sistema de representació democrà-

tica. El 44% creu que l'objectiu més important de cara als pròxims anys és augmentar la participació de la població en les decisions importants del govern, mentre que el 65,5% creu que seria el primer o el segon objectiu. A més, el 66,3% de les enquestades afirmen que estan poc o gens satisfetes amb el funcionament de la nostra democràcia.

Guanyaria el sí

És la primera vegada que un BOP inclou preguntes sobre la independència de Catalunya. Així doncs, tot i que les relacions entre Catalunya i l'Estat espanyol són el problema més important del país pel 3,9% de les enquestades, quan aquestes són preguntades per aquesta relació, les posicions són clares: el 66,5% creu que Catalunya ha assolit un nivell insuficient d'autonomia. Davant la pregunta de quina seria la millor relació amb l'Estat: el 33% aposta per la creació d'un Estat dins d'un Estat espanyol federal; el 31,8%, per continuar sent una comunitat autònoma de l'Estat, i el 25,5%, per la creació d'un Estat independent. Si es fes un referèndum per decidir la independència de Catalunya, el 42,9% votaria a favor, el 28,2% en contra i el 23,3% s'abstindria. Entre els motius esgrimits per la gent

El 66,3% de les enquestades estan poc o gens satisfetes amb el funcionament de la nostra democràcia

que hi votaria a favor, destaquen “la capacitat i el desig d'autogestió econòmica” (36,4%) i “el sentiment d'incomprensió de la resta de l'Estat amb Catalunya” (13,8%). Entre els motius de les que hi votarien en contra, la preservació de la unitat d'Espanya (42,6%) i el sentiment identitari (18,7%). El CEO també ha decidit preguntar per la recaptació i la gestió dels impostos per part exclusiva de les administracions catalanes. El 2,7% de les enquestades pensen que el sistema de finançament de Catalunya és el problema més important. Tot i així, el 75,5% està a favor que “les administracions catalanes passin a recaptar i decidir la distribució de tots els impostos que paguem els ciutadans i les empreses de Catalunya”.

JUANFRA ÀLVAREZ

JORDI BORRÁS

L'endemà de la píndola

Gairebé dos anys més tard que s'aprovés comercialitzar l'anomenada *pastilla de l'endemà* sense recepta mèdica, circulen rumors més o menys fundats sobre aquest anticonceptiu d'emergència. La mesura de vendre'ls lliurement es va impulsar per evitar embarassos no desitjats, sobretot en joves i adolescents, i també per reduir les interrupcions voluntàries d'embarassos. Tot i així, sectors contraris a la mesura a l'Estat espanyol asseguren que pot empitjorar la salut de les dones o disminuir-ne la fertilitat. Tot seguit, ginecòlogues i farmacèutiques aclareixen quin risc real suposa per al cos femení aquest mètode a l'abast de la mà.

Maria Dabén Florit
afons@setmanaridirecta.info

La pastilla del dia després, la postcoital... Els professionals prefereixen anomenar-la anticonceptiu d'emergència per deixar clar que es tracta d'un fàrmac inhibidor de l'embaràs, l'ús del qual no pot ser habitual sinó puntual, causat per l'absència de contraceptiu o per un error. A l'Estat espanyol, un dels més comuns és l'anomenat Norlevo, de 1.500 mg per comprimit, el compost actiu del qual és la progesterona levonorgestrel. El medicament, que es pot comprar sense recepta a les farmàcies des de l'any 2009, subministra una dosi hormonal alta que impedeix el desenvolupament habitual del cicle i modifica la naturalesa de la capa de la matriu o, dit més tècnicament, compensa la part estrogènica de la funció ovàrica. D'aquesta manera, s'evita tant l'ovulació com, en el cas que ja s'hagi produït, la col·locació de l'embrió a l'úter.

Norlevo s'ha de prendre preferiblement durant les dotze hores posteriors al coit, però passades les 72 hores, el seu efecte disminueix greument. El personal sanitari insisteix en la importància d'utilitzar el medicament quan hagi passat el menor període de temps possible, ja que les probabilitats d'evitar la concepció a través de la progesterona són molt més elevades les primeres hores i baixen dràsticament passades 24 hores de la relació sexual.

I si han passat més de 72 hores?

Una alternativa a Norlevo, que es va posar a la venda el 2009, és EllaOne, el principi actiu del qual és l'acetat d'ulipristal, un modulador dels receptors de la progesterona humana que aconsegueix retardar l'ovulació. A efectes pràctics, la principal diferència que trobem entre EllaOne i Norlevo és el període de temps que es pot donar entre la relació sexual i el tractament. EllaOne pot actuar fins a 120 hores després, és a dir, cinc dies. Per tant, la seva eficàcia no és superior a la progesterona levonorgestrel entre 0 i 72 hores després del coit, però la diferència és molt notable durant els dos dies següents.

No obstant això, EllaOne continua sent un anticonceptiu d'emergència poc conegut perquè ha sortit al mercat recentment i requereix tenir recepta mèdica per obtenir-lo a la farmàcia. A més, la falta de subvenció de la Seguretat Social per accedir a EllaOne fa que els centres d'anticoncepció i sexualitat subministrin Norlevo després de les 72 hores. "Està demostrat que pot ser eficaç fins a cinc dies després, encara que les probabilitats hagin disminuït", explica la doctora Immaculada Campo, metgessa del Centre Jove d'Anticoncepció i Sexualitat La Granja, situat al barri de Gràcia de Barcelona. "El fet que no es proporcionin EllaOne directament al centre, sinó que s'hagi d'adquirir després, amb un cost econòmic elevat, pot suposar que finalment la usuària no se sotmeti al tractament", afegeix l'especialista.

"L'eficàcia de la píndola pot ser molt elevada en casos puntuals (al voltant del 98%), però baixa dràsticament (a un 22%) quan s'utilitza diverses vegades"

Dubtes comuns

"Quan em vindrà la propera regla?" és la pregunta més freqüent d'una usuària de l'anticonceptiu d'emergència. El cicle menstrual hauria de seguir el seu curs habitual, per tant, la regla hauria d'aparèixer en el moment esperat. No obstant això, no és estrany que es retardi, s'avanci o variï en abundància. En cas d'un retard superior a cinc dies, les expertes sanitàries recomanen desestimar un possible embaràs fent un test o programar una consulta mèdica si la nova menstruació és molt diferent de les anteriors.

I quines molèsties causa la pastilla del dia després? Durant les primeres hores posteriors al tractament, són habituals els marejos, les nàusees, el dolor abdominal, el cansament o notar la zona mamària més sensible. Ella-

MIRALLS
Iñaki Soto
"Bildu neix amb el propòsit d'articular una esquerra basca per a una fase que ha de conduir Euskadi a la independència" pàg. 4 i 5

TRANSFORMACIONS: Ajuden les persones grans que no poden sortir de casa pàg. 6 i 7

One també pot generar petites alteracions en l'estat d'ànim.

Un altre dubte apareix en descobrir la vida mitjana del medicament, és a dir, el temps que tarda el cos a eliminar-lo (36 hores en Norlevo, 38 hores en EllaOne). Es poden mantenir relacions sexuals durant aquest temps sense perill d'embaràs? "En absolut", respon la tocoginecòloga del CAP Sant Fèlix de Sabadell, Edit López-Grado. "Els efectes secundaris es poden perllongar fins que el medicament no s'ha eliminat completament, és a dir, fins després del seu temps de vida, però el principi actiu actua en un temps molt limitat", precisa. Tanmateix, resulta vital conèixer la vida mitjana del medicament en cas que la dona estigui alletant un infant, ja que es pot traspasar el fàrmac al nadó. Per tant, s'haurà de deixar de donar el pit fins després d'un dia i mig.

Si una usuària que habitualment utilitzava anticonceptius hormonal recorre a Norlevo, ha de saber que, un cop passat l'episodi, podrà continuar amb el tractament habitual; però la situació es complica si s'ha pres EllaOne. Aquest fàrmac pot reduir l'eficàcia dels anticonceptius hormonal, fet pel qual es recomana utilitzar un mètode de barrera fiable, com el preservatiu, en les següents relacions sexuals abans de l'inici del proper cicle menstrual.

Més interrogants. En el cas que la dona ja es trobés embarassada, com actuaria l'anticonceptiu? Si la fecundació s'hagués produït diversos dies abans del tractament o l'embrió ja es trobés situat a la matriu, l'anticonceptiu d'emergència no provocaria un avortament. Norlevo no tindria cap efecte en el seu desenvolupament. De fet, no s'han demostrat malformacions fetals. En el cas d'EllaOne, abans de subministrar-se, s'hauria de descartar un embaràs anterior, ja que es desconeixen els efectes que pot tenir en el fetus.

Podria passar que l'anticonceptiu d'emergència no complís el seu objectiu? L'afectada hauria de contactar amb

el seu metge o metgessa per descartar la gestació de l'embrió en una zona de l'aparell reproductor que no fos la matriu. Aquests embarassos, anomenats ectòpics, no estan causats directament per la postcoital i fins i tot es poden donar de forma natural. Els estudis que s'han fet sobre la possibilitat que els anticonceptius d'emergència afavoreixin aquests embarassos no han arribat a confirmar-ho.

Només tres cops?

S'ha estès la idea o el rumor entre la població que la dona pot utilitzar anticonceptius d'emergència com a màxim tres cops al llarg de la vida. Si bé aquesta creença no és del tot errònia, cal matisar-la. Primer, les investigacions que s'han fet han consistit a repetir tres tractaments amb Norlevo. Segon, els resultats han estat satisfactoris i, per tant, està garantit que no apareixen efectes secundaris que posin en perill la salut fins a la tercera presa. La farmacèutica Gemma Llufríu ho aclareix: "Aquesta dada no indica cap risc en un quart tractament, sinó que se'n desconeixen els efectes, ja que no s'han dut a terme estudis amb un nombre de repeticions més alt".

Encara que la repetició del tractament no causa trastorns greus en el cos, sí que pot alterar puntualment el sistema digestiu (s'ingereix per via oral) i la funció ovàrica (canvia el cicle menstrual). Així doncs, es recomana no sotmetre's al risc d'embaràs fins que s'acabi el cicle, quan el sistema reproductiu hagi tornat al seu estat habitual. Canviar el mètode anticonceptiu s'hauria de considerar seriosament si es repeteix el tractament en un període breu, no tal sols pels efectes de la píndola postcoital, sinó també per la seva eficàcia, molt elevada en casos puntuals (al voltant del 98%), però que baixa dràsticament (a un 22%) quan s'utilitza diversos cops. A més, s'ha de tenir present que el risc de prendre postcoitals reiteradament no és tan sols l'embaràs, sinó també l'entrada en una roda de transmissió d'infeccions.

On trobar-la i a quin preu

Els anticonceptius d'emergència es poden aconseguir fàcilment als centres de salut, com ara centres d'atenció primària (CAP) –molts amb atenció 24 hores–, centres de planificació familiar o centres joves d'anticoncepció i sexualitat. En aquests espais, el Norlevo es dispensa de forma gratuïta, a diferència de les farmàcies, on s'ha d'abonar una quantitat d'uns dinou euros. Per aconseguir EllaOne, en canvi, s'ha de sol·licitar una recepta per adquirir el producte a la farmàcia per un preu de prop de 33 euros.

Si és gratuït accedir a la pastilla del dia després als centres sanitaris, per què ha disminuït la seva demanda? Bàsicament, perquè moltes usuàries ho desconeixen, però també perquè algunes prefereixen la confidencialitat de les farmàcies, temen judicis morals per part del personal sanitari (dels CAP i els centres) o dubten si els la negaran pel fet de ser menors d'edat.

– *"Algunes usuàries prefereixen la confidencialitat de les farmàcies, temen judicis morals per part del personal sanitari (dels CAP i els centres) o dubten si els la negaran pel fet de ser menors d'edat"*

La píndola Norlevo, una de les més conegudes a l'Estat, que es venen farmàcies juntament amb material de sensibilització

– Mar Carrera

es nega a proporcionar la postcoital a la demandant, aquesta pot demanar un informe sobre el motiu de la negativa i l'alternativa que proposa. També es pot escriure una queixa al llibre de reclamacions del centre.

Anteriorment, en cas que la dona fos menor d'edat, era necessari el consentiment del pare, la mare o la tutora legal. "Aquesta normativa provocava la pèrdua de la usuària i que s'assumís un risc molt més elevat al que suposa prendre la píndola de l'endemà", explica la doctora Immaculada Campo. Segons ella, "el procediment s'ha modificat per evitar situacions absurdes com ara que la noia hi anés acompanyada d'una persona major de divuit anys".

Un altre rumor que pot provocar la preferència de les farmàcies és la idea que els centres de planificació familiar no subministren l'anticonceptiu d'emergència una segona o tercera vegada. Aquesta presumpció, però, és totalment errònia, ja que en aquests espais no es du a terme cap registre.

La polèmica ètica

Amb bona informació, la píndola no deixa de ser un altre medicament, llavors, per què la seva venda lliure a les farmàcies va desembocar en un intens debat ètic? Segons la tocoginecòloga Edit López-Grado, la polèmica va sorgir d'una concepció "equivocada" de l'anticonceptiu d'emergència, d'una "falta d'informació" combinada amb "prejudicis".

López-Grado i Campo coincideixen a remarcar que la sexualitat és un tema delicat en la nostra societat. Amb tot, creuen que el personal sanitari ha de proporcionar la informació sobre els anticonceptius d'emergència de forma professional, deixant de banda les idees ètiques de cadascú. Per Gemma Llufríu, la polèmica prové del fet que la llei en què s'especificava el nou mètode de dispensació de l'anticonceptiu Norlevo era la mateixa que modificava la normativa sobre l'avortament voluntari. Així, era més rellevant

Un 4% menys d'avortaments

el context en què es va fer efectiva la nova legislació que no pas les conseqüències socials de vendre la píndola a les farmàcies.

Davant l'oposició de certs col·lectius a la comercialització de la píndola, el personal sanitari consultat considera "absurd" oposar-se a la venda lliure de l'anticonceptiu d'emergència en un país on no cal presentar recepta per accedir als anticonceptius hormonals regulars i assenyalen que aquests poden causar més efectes a llarg termini, ja que la seva presa és habitual i no puntual.

Tanmateix, això no vol dir que el col·lectiu que favorable a la dispensació lliure a les farmàcies no hi observi inconvenients. Per una banda, han disminuït els embarassos no desitjats però, per l'altra, s'ha observat una baixada en la demanda de la pastilla del dia després als centres hospitalaris i de planificació familiar. Que el 65% de les dones que utilitzen l'anticonceptiu d'emergència prefereixin la farmàcia preocupa perquè poden desconèixer

Que el 65% de les dones que utilitzen la 'pastilla de l'endemà' prefereixin la farmàcia preocupa perquè poden desconèixer certs aspectes que podrien afectar la seva salut i els poden plantejar dubtes que no seran resolts

certs aspectes que podrien afectar la seva salut i els poden plantejar dubtes que no seran resolts. A més, dificulta la tasca d'entitats, com la Federación Estatal de Planificación Familiar, per les quals accedir a la postcoital al centre era una manera de donar a conèixer tots els altres serveis que s'hi ofereixen. Per omplir aquest buit, a través de centres com l'Institut Clínic de Sexologia de Barcelona o el Centre Jove d'Anticoncepció i Sexualitat La Granja, es duen a terme tallers de sexualitat a nois i noies a partir de catorze anys a diversos centres escolars amb l'objectiu de tractar el tema amb naturalitat i perquè, quan s'iniciï la vida sexual, es faci de manera responsable i segura. El govern estatal també ha aplicat mesures per informar la població i prevenir l'ús de l'anticonceptiu d'emergència a partir de campanyes per la promoció del profilàctic com *Jo poso condó* i la firma del manifest per l'abaratiment del preservatiu. L'abril passat, el Ministeri de Sanitat va aprovar el finançament de tres nous medicaments anticonceptius per part del Sistema Nacional de Salut, una nova mesura que se suma a l'estratègia d'anar reduint el nombre d'avortaments.

Un col·lectiu que preocupa especialment en l'àmbit dels contraceptius eficaços són les joves i adolescents. L'any 2007, del total de 112.138 interrupcions voluntàries de l'embaràs a l'Estat espanyol, es van practicar 6.273 avortaments induïts a noies menors de divuit anys, 500 dels quals es van fer a adolescents de menys de quinze anys (dades del Ministeri de Sanitat). Davant d'aquestes xifres tan elevades, el Ministeri de Sanitat va optar per incloure dins l'Estratègia de Salut Sexual i Reproductiva del Sistema Nacional de Salut la possibilitat d'adquirir la píndola de l'endemà sense recepta mèdica a les farmàcies, concretament a partir del 25 de setembre de 2009. La nova legislació i les campanyes de prevenció impulsades, entre d'altres factors, han permès que, des de l'any 2008 fins a l'actualitat, s'hagi reduït quasi un 4% el nombre d'avortaments induïts (el 2009 es van practicar 111.482 interrupcions voluntàries de l'embaràs a l'Estat, un 3,7% menys que les 115.812 de 2008). Fa poc s'ha celebrat l'aniversari de l'entrada en vigor de la llei de l'avortament, aprovada el març del 2010. Es tracta d'un text legal que, entre d'altres punts, permet que les noies de setze i disset anys puguin avortar sense el consentiment patern.

Adolescent embarassada

Llegiu les instruccions

Pintada favorable a la píndola anticonceptiva

Estudiar les instruccions de la píndola també és clau. La farmacèutica Gemma Llufríu adverteix de la importància de conèixer els principis actius i també els altres components d'aquest i d'altres fàrmacs: "Norlevo i EllaOne contenen lactosa, per la qual cosa podrien causar efectes adversos en els intolerants a certs sucres". A més, és convenient que les dones que han patit un embaràs ectòpic

o una infecció a les trompes de Falopi consultin el personal mèdic abans del tractament, ja que l'anticonceptiu d'emergència actua directament sobre el sistema reproductiu. També han d'estar alerta les que han patit o pateixen dificultats digestives greus com la malaltia de Crohn –per l'absorció del medicament– i les que tenen problemes greus de fèrtege o ronyons. De la mateixa ma-

nera, si es té asma greu, s'ha d'actuar i replantejar-se la presa d'EllaOne. Finalment, cal tenir en compte la interacció amb altres medicaments. Les dones que es tracten habitualment l'epilèpsia, el VIH, certes infeccions bacterianes o es mediquen amb herba de Sant Joan (hypericum perforatum) han de ser conscients que el funcionament correcte de Norlevo pot quedar reduït o eliminat.

Iñaki Soto

“Bildu és l’expressió dels indignats a Euskal Herria”

FOTOGRAFIA
Juanfran
Álvarez

L'1 de gener d'enguany, el diari *Gara* va deixar la vella rotativa d'Usurbil per traslladar-se a Zestoa mentre el seu darrer director, Josu Juaristi, cedia el càrrec a Iñaki Soto. Els retocs en la seva estructura professional revelaven la voluntat del rotatiu de posar-se al dia i esdevenir un actor del nou escenari en què es troba el País Basc arran de l'última convocatòria electoral. Així ho explica Soto, que, amb només 36 anys, acumula un llarg currículum de reflexions condensades en tertúlies de ràdio i escrits a les pàgines del *Gara* i d'altres rotatius bascos. Periodista curós en la prosa, aquest llicenciat en filosofia ofereix una mirada astuta de la realitat basca, amb la profunditat i el rigor d'algú que, conscient del període de canvis, confia a relatar el camí del poble basc cap a les seves màximes quotes de democràcia i llibertat política.

Alex Romaguera
entrevista@setmanaridirecta.info

Com veu el nou escenari polític al País Basc? El sorpasso de Bildu a les darreres eleccions ens situa davant d'un nou cicle?

Fa temps que el cicle marcat per la violència, però també per l'autonomisme i la relació amb l'Estat, s'havia esgotat. Era evident que en calia un de nou, si bé no estava clar quan es donaria, perquè Euskadi encara pateix un fort esgotament per les vicissituds dels darrers anys.

Què el propicia, doncs?

El debat al si de l'esquerra *abertzale*, que obre les expectatives en donar passos unilaterals que condicionen l'Estat, sobretot respecte a les il·legalitzacions. Si fins llavors les prohibicions anaven a favor de l'Estat, amb la decisió de legalitzar Bildu tot s'accelera perquè, amb els seus 300.000 vots, el panorama basc s'aclareix en els seus eixos nacionalisme/constitucionalisme i esquerra/dreta, cosa que fa encarrilar el nou cicle.

A diferència d'altres períodes, no ho supedita tot al fet que la seva marca electoral pogués concórrer als comicis? És un canvi de paradigma?

Sí, perquè podia haver-se integrat a Aralar i quedar absorbit. Però, en lloc d'això, dona passos i obliga tothom a desplaçar-se cap a la defensa dels drets democràtics. Més que moure's en horitzontal, es mou endavant. Aquest és el salt qualitatiu que propicia el nou cicle i fa que l'independentisme basc, quan ho tenia tot en contra, deixi en fals l'Estat espanyol.

La irrupció de Bildu també ha permès posar de manifest la necessitat d'assajar altres maneres de fer política. Hi està d'acord?

Aquest és el valor afegit. És simptomàtic que el moviment dels indignats, que a Euskadi tenia la seva raó de ser per la pràctica assembleària a pobles i ciutats, hagi tingut tan poca rellevància. Bildu ha sabut conjugar la tradició de l'esquerra *abertzale* amb una nova actitud política i s'ha erigit en l'expressió dels indignats a Euskal Herria. La mateixa taula de reivindicacions sorgida del 15-M ha quedat curta davant les seves primeres decisions, com ara que els representants públics tinguin el mateix salari que tenien a les seves feines anteriors.

—
“La unilateralitat de l'esquerra ‘abertzale’ ha canviat la correlació de forces, però no la realitat. Falta que l'Estat es mogui”
 —

El nou cicle incorpora la demanda de radicalitat democràtica?

És la reivindicació de la política en majúscules. Una ruptura respecte d'esquemes passats que ja existia, però que, en el marc de la diversitat que articula Bildu, també encarna l'exigència de l'aprofundiment democràtic. No sols per necessitats partidistes, sinó pel bé col·lectiu.

“Gara’ vol ser l’altaveu del poble que aspira a decidir el seu futur”

Pot ser que la nova situació alenteixi la resolució del conflicte?

Crec que no, perquè som davant una societat que parla, viu i exterioritza aquesta necessitat, segurament perduda els darrers anys a causa de l’esgotament. No serà fàcil, és cert, ja que molts dels canvis són estructurals i no depenen de la unilateralitat que ha pres l’esquerra *abertzale* en acceptar la doctrina Mitchell, no així l’altra part. Cal recordar que, el darrer any, hem viscut episodis de tortura veritablement esfereïdors, amb una violació inclosa. Caldrà veure com actua l’Estat, que es troba davant una societat basca per la qual fer política és prioritari en un escenari de normalitat.

Han canviat les tornes?

És un canvi radical protagonitzat per gent que recupera les sensacions rupturistes i transformadores que ja albirava durant l’anomenada transició i per joves que, fins als 26 anys, no ha tingut la possibilitat de triar la seva opció política. Després de passar per certa clandestinitat, aquesta generació forta, il·lusionada i socialment vertebrada, té opcions de desenvolupar-se, amb Bildu com a gran paraigua.

— *“Bildu neix amb el propòsit d’articular una esquerra basca per a una fase que ha de conduir Euskadi a la independència”*

Quines analogies hi ha amb Euskal Herritarrok?

N’hi ha, però, en termes psicològics, l’escenari actual fa que la nova proposta no tingui marxa enrere. Més que amb Euskal Herritarrok, penso que Bildu té més similituds amb l’Herri Batasuna dels inicis, que també va néixer com a coalició de partits per esdevenir un moviment caracteritzat per un pluralisme intern extraordinari i amb grans opcions de debat. Salvant les distàncies, tenia força analogies amb el Congrés Nacional Africà (CNA). Doncs bé: la nova proposta representa la dimensió d’articular una esquerra basca per a una fase que ha de conduir Euskadi a la independència. Això és Bildu, el que Arnaldo Otegi anomena “el poble progressista d’esquerres”.

Representa la majoria social?

Un gran sector de la ciutadana participa d’aquests valors. Només cal recordar que, a Euskadi, tenim l’únic partit democratacristià europeu, el PNB, que ha aprovat les lleis del divorci, de l’avortament, de les parelles homosexuals i d’altres, davant les quals la població no entendria que hi votés en contra. Això fa que, si bé persegueix el centralisme i un cert ordre, no sigui un partit neoliberal clàssic, perquè no hi ha condicions socials perquè ho sigui. Bildu respon a aquesta societat i serà majoria quan sàpiga articular-la i teixir una relació estreta amb els moviments socials. Aquest és el rept.

En el seu naixement, l’any 1999, Gara es va presentar com una eina al servei dels acords de Lizarraga-Garazi. En quins paràmetres es mou actualment?

Gara aporta el seu gra de sorra perquè aquest nou escenari fructifiqui. No sols perquè entén que és bo pels electors de Sortu o Bildu, sinó en nom d’un context just i veritablement democràtic. Així doncs, prenem la determinació de treballar en la perspectiva del canvi que anhelem.

Des de la seva fundació, les coses han pres un altre caire?

Sobretot a partir de l’any 1995, es produeix un punt d’inflexió que explica el rumb actual. És quan ETA presenta l’*Alternativa democràtica*, on diu que acceptarà allò que decideixi la societat basca, sigui el que sigui, per bé que, amb l’onada d’il·legalitzacions, l’Estat aconsegueix desvirtuar l’aposta continguda en aquesta alternativa. Gara vol ser l’altaveu del poble que aspira a decidir, de forma sobirana i amb acords polítics inclusius, el seu futur. I des d’aleshores s’ha posicionat així.

La dialèctica de la guerra en què s’havien instal·lat molts mitjans s’ha superat o encara resta intacta?

Aquest és el sentit del missatge que transmetem als nostres col·legues. Per a nosaltres, l’assoliment del canvi no és independent del que facin els actors polítics ni tampoc els periodistes. Lluny de bloquejar la situació o apostar per escenaris que duen a situacions tràgiques, els mitjans han de recuperar el sentit de llegir i interpretar la realitat. Per raons estrictament deontològiques, haurien de jugar a favor de la nova situació, cadascú des de la seva línia editorial.

El tancament d’Egunkaria i l’arrest dels seus càrrecs directius ha canviat algunes actituds?

El cas *Egunkaria* va tenir més repercussions que el d’*Egin*, per bé que els seus responsables continuïn a la presó. Segurament, el testimoni de Martxelo Otamendi relatant les tortures patides va provocar una sacsejada en molta gent i, alhora, va posar al descobert l’existència de tortures, de les

quals molta gent s’havia oblidat. Va servir per reconèixer que es practiquen i que la repressió pot arribar al terreny polític, com va passar amb la segregació d’un 30% de la societat basca.

Com s’adapta Gara a la crisi del paper?

La labor d’un mitjà és articular una comunitat. I això correspon a les grans empreses i a les petites. Gara compta amb l’avantatge que la comunitat ja existeix, perquè és precisament la que ens va crear amb la voluntat que perduréssim amb un compromís i una manera d’entendre el món. També amb la idea que el periodisme no només reflecteixi què passa, sinó que analitzi en quin context es produeix perquè la comunitat estigui informada i els sectors que habitualment no et lleixen ho facin. És l’equilibri que dóna sentit al nostre projecte. I no és fàcil tirar endavant un diari que pretén fer pensar la gent; per això hem prioritzat el reportatge i els articles de fons que busquen la màxima qualitat possible.

'Puja'm, baixa'm': un tomb contra la soledat humana

Catalunya compta amb 200.000 persones més grans de 65 anys que viuen soles. Es calcula que 50.000 d'elles tenen dificultats per sortir de casa, tot i que fer-ho pot representar una millora en la seva salut i la seva autoestima, d'aquí que la ini-

ciativa 'Puja'm baixa'm' els suposi una oportunitat inestimable. Gràcies al seu voluntariat, aquest projecte sorgit el 2009 al barri del Poble Sec de Barcelona es consolida com un factor clau per a la convivència i la vertebració veïnal.

Àlex Romaguera
quadernsdillacrua@setmanaridirecta.info

Carmen té 82 anys i ja en fa uns quants que no té forces a les cames per baixar sola al carrer. Amb prou feines es desplaça pel pis, on té les coses a l'abast per haver de moure's el mínim possible. Viu sola i cada setmana espera amb candeletes l'equip de *'Puja'm baixa'm'* perquè se l'endugui a visitar alguna exposició, a passejar pels principals indrets del barri històric barceloní o, simplement, perquè l'acompanyi a comprar les quatre coses que pot necessitar. Com altres veïns i veïnes que també tenen la mobilitat limitada, Carmen frisa per sortir de casa i gaudir d'una estona agradable, cosa que no podria fer sense l'existència d'aquest projecte.

'Puja'm, baixa'm' –anomenat *Amunt i avall* en alguns districtes barcelonins– va sorgir el 2009 en el marc del Pla Comunitari del Poble Sec, creat per diferents entitats socials i culturals amb l'objectiu de millorar el benestar i el diàleg entre el veïnat que habita el barri.

Dels projectes destinats als sectors més castigats per les seves circumstàncies personals, destaquen les sortides setmanals per a persones més grans de 65 que no es valen per elles mateixes. La iniciativa va sorgir de la Comissió de Salut i Gent Gran, després que les seves integrants observessin la presència en silenci de 7.500 avis i àvies al barri que, per la seva incapacitat física o per les condicions dures d'accés a les seves llars, no poden sortir al carrer amb regula-

Les sortides faciliten les relacions i el diàleg entre les usuàries i el voluntariat

Pla Comunitari Poble Sec

ritat. Carmen és una d'elles. Les voluntàries de *'Puja'm, baixa'm'* la treuen de casa a collibè amb una cadira especialment adaptada per les circumstàncies del seu habitatge.

Pel que fa a les persones que no tenen la mobilitat tan reduïda, les voluntàries intenten que es moguin i perdin el temor de baixar al carrer. Inicien el recorregut acompanyades d'una cadira de rodes des de casa seva o des d'allà on són traslladades amb una furgoneta per gent discapacitada que cedeix l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB).

Aquest petit ritual es repeteix cada vegada, només varia en funció de les circumstàncies de cada persona, i sempre inclou la conversa per estimular la confiança mútua i conèixer els desitjos i l'estat d'ànim de la usuària.

Carmen fa mesos que es va acollir a les sortides de *'Puja'm, baixa'm'* i, des d'aleshores, el seu estat ha canviat radicalment. S'arregla, viu amb intensitat cada passejada, proposa llocs nous i, com indiquen des del Pla Comunitari, participa en les activitats veïnals del Poble Sec, com la venda de roses el dia de Sant Jordi o l'organització de festes amb finalitats benèfiques.

Prejudicis esvaïts

L'equip del *'Puja'm, baixa'm'* del Poble Sec ha extret un balanç enormement positiu d'aquests dos anys. A les visites al castell de Montjuïc, les passejades pel Moll de la Fusta o pel jardins del mirador de Miramar, s'hi ha sumat la participació d'una trentena d'avis i àvies a la festa major del barri, fet que confirma –expliquen– que “els partici-

pants milloren el seu estat de salut, es troben més alegres i contents i reforcen les seves relacions personals”.

L'èxit de la iniciativa, a la qual també es refereixen les pròpies implicades, ha animat altres barris a implementar l'experiència dins els seus plans comunitaris. Així, des de l'any passat, en alguns barris com Ciutat Meridiana, especialment procliu a la soledat per culpa de la seva estratificació social, el projecte *Amunt i avall* ja ha atès un centenar llarg de persones grans, algunes de les quals feia tres anys que no sortien de casa.

Des de mitjan 2010, els districtes de Nou Barris i Ciutat Vella també han comprovat les virtuts d'aquest projecte inclusiu, que, a més d'ajudar la gent gran amb problemes de mobilitat, l'apropa a una realitat amb la qual havia perdut el contacte des de feia temps. A través d'aquesta iniciativa, comenten des de les comissions, s'han pogut enfortir els vincles entre els avis i les àvies i les voluntàries, moltes d'elles joves immigrants, fet que ha esvaït els prejudicis que podien tenir les usuàries sobre la població estrangera. D'aquesta manera, a més de treure-les de la soledat, les persones grans reben estímuls, gràcies als quals milloren el coneixement sobre l'entorn social i ambiental on viuen.

A més de treure-les de la soledat, les persones grans reben estímuls gràcies als quals milloren el coneixement sobre l'entorn on viuen

A Ciutat Vella, sense anar més lluny, el projecte *Puja'm, baixa'm* ha aconseguit bellugar desenes de persones tancades a casa, que, des d'aleshores, s'han implicat en altres iniciatives que les converteixen en persones plenament inserides en la trama humana de la ciutat. “Amb l'esforç de tothom, aconseguim transformar i millorar la realitat dels barris, tot afavorint la convivència i la diversitat social”.

Visita dels avis i àvies a una exposició del MNAC, a Barcelona

- Pla Comunitari Poble Sec

Oli verd: el reciclatge com a estímul social

Oriol Agulló

Els olis usats han de ser processats per poder ser reaprofitats. Si s'aboquen de manera incorrecta a l'aigüera, causen un greuge important per al medi: un litre d'oli pot contaminar 1.000 litres d'aigua si acaba abocat al mar. Per contra, amb un litre d'oli usat es pot obtenir gairebé el mateix litre de biodièsel, que pot ser emprat com a combustible alternatiu.

Per conscienciar-nos sobre l'impacte que causen en l'entorn algunes de les nostres pràctiques quotidianes, existeixen iniciatives que funcionen com una bassa d'oli. Moltes d'elles s'emmarquen sota els termes d'economia social i sostenible, ja que pretenen mantenir forts compromisos amb la

societat i el medi natural en el seu àmbit laboral. N'hi ha que atorguen protagonisme a col·lectius amb dificultats d'accés a la feina, d'altres que treuen rendiment econòmic del fet de desenvolupar accions que fan que la nostra manera de viure sigui més confortable per a l'entorn.

A cavall entre aquests dos vessants, trobem Laboris, una associació d'inserció social que, des del mes de febrer de 2008, es dedica a recollir els olis usats als districtes de Gràcia i de l'Eixample a través del Centre Especial de Treball Labor-90. El servei dona feina a 32 persones afectades per malalties mentals greus i persistents com ara l'esquizofrènia, els trastorns de conducta, la psicosi, etc., que tenen la missió de recollir l'oli domèstic sobrant

del veïnat per destinar-lo a la fabricació de biodièsel i biooli.

Les veïnes que sol·liciten el servei reben una parella de treballadores a casa, que els reparteixen un envàs net de litre i mig i s'enduen el recipient d'oli utilitzat. Així, la recollida es fa porta per porta i respectant unes rutes definides anticipadament, de manera que, en un període d'un mes, es torna a passar a recollir els envasos usats i a entregar-ne d'altres de nets en el seu lloc.

El projecte ja compta amb més de 6.000 clientes, repartides entre domicilis particulars, bars, restaurants i escoles, que sol·liciten el servei de manera gratuïta i permeten recollir mensualment al voltant de 3.000 litres d'oli per reutilitzar.

Barri Viu

FOTOGRAFIA: Albert Garcia

Tic, tac, tic, tac... Data límit: 11 de juny de 2011. Una cercavila festiva formada per centenars de persones entra a l'antic recinte fabril de Can Batlló, al barri de Sants, i posa fi a 30 anys d'espera. Aquest era el dia que havia fixat la comissió de seguiment de Can Batlló en una reunió amb l'Ajuntament perquè l'espai tingués un ús social. Si el dia 11 no es desencallava el projecte, el veïnat hi entraria. Dit i fet. Després de mesos de negociacions, finalment, la pressió veïnal va obtenir els seus fruits: llum verd a la construcció d'una biblioteca popular i el primer centre social de la Bordeta, entre altres iniciatives que revitalitzaran la zona en clau d'autogestió i cooperació.

Molta feina a fer, però també molta il·lusió, en un espai que havia estat tancat amb pany i clau durant anys, tot i que s'havia de dedicar a equipaments i zones verdes per al barri. Han estat molts mesos marcats per les allargues de l'Ajuntament i els tripijocs de la immobiliària Gaudir, propietària d'uns terrenys on preveia construir 1.377 habitatges abans que esclatés la bombolla especulativa.

El dia 11, finalment, el veïnat de totes les edats penetra dins de l'antiga fàbrica tèxtil, tal com recull aquesta instantània, presa pocs minuts després de l'esdeveniment. Segons expliquen els testimonis, la butaca de l'esquerra era una de les poques coses que quedaven a l'interior de la nau. Ara, podria simbolitzar ben bé l'espera de tota una comunitat. Al centre de la fotografia, Rosa Pomareda, de la plataforma Can Batlló és del Barri i vídua de Josep Pons, una de les persones que més ha lluitat perquè la recuperació de l'espai fos una realitat. Ella ho recorda així: "Acabàvem d'entrar a la nau la data anunciada, l'11 de juny de 2011, a la nau 11, encara teníem l'emoció de les columnes, del puny, de les pancartes, dels tabalers, dels castellers, del veïnatge; el veï estava assegut descansant en una cadira vella, feia patxoca i es veia molt satisfet, també la seva senyora amb el gosset. La meua samarreta blanca amb el logotip i al costat la meua filla Roser Pons. El Josep Pons no hi era en carn i ossos, però el portàvem muller i filla dins del cor".

Carles Masjà

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

TELEVISIÓ

La creu a les pantalles públiques

Sembla que les principals televisions públiques de Catalunya, TVC i TVE, no saben o bé ignoren conscientment que la Constitució de 1978 estableix que l'Estat espanyol és aconfessional i que l'article 16 reconeix clarament la neutralitat ideològica de totes les institucions públiques. Doncs bé, TVC emet el programa *Signes dels Temps* des de fa 25 anys, un espai que "combina entrevistes i reportatges sobre la vida de l'Església catòlica". El programa de TVC es va estrenar el 1986 i s'ha convertit en un dels espais més veterans de la cadena, amb més de 1.000 programes emesos. Però el programa que simbolitza millor la invasió de les ones televisives per part de l'Església catòlica és *La Missa* de TVE Catalunya, que s'emeta cada diumenge des de 1982. Des d'aleshores, aquesta televisió ha emès més de 1.000 misses en català. Algú podria dir que assistim a la difusió del catolicisme amb diners de l'Estat. XAVI MARTÍ

LLIBERTAT DE PREMSA

Censuren les periodistes que cobrien el desallotjament del 29-J

Les periodistes que van cobrir el desallotjament de la plaça Catalunya de Barcelona el 29 de juny van patir un acte de censura per part dels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana. Hores abans del desallotjament, el cap de premsa dels Mossos va donar l'ordre al cap de l'operatiu del desallotjament de fer fora de la plaça totes les periodistes -excepte les de l'Agència Catalana de Notícies- i situar-les al mirador que hi ha entre les dues fonts, a la part superior de la plaça. Així doncs, prop d'una setantena de professionals van ser desplaçades pels Mossos, motiu pel qual van proferir diverses queixes, ja que consideraven que era "un acte de censura política". La periodista de la Cadena Ser Anna Punsí va titllar els fets d'"intolerables" i Antonio Baquero, d'*El Periódico*, de "gravíssim acte de censura per part d'Interior". Pocs minuts després, moltes d'elles van tornar a la plaça a fer la seva feina, tot i les advertències d'alguns policies que, amb to amenaçant, els recordaven que "estaven desobeint una ordre policial". El director general de la policia Manel Prat es va justificar davant d'algunes periodistes: "Ho hem fet per motius de seguretat i per evitar un efecte crida". MANU SIMARRO

TELEVISIÓ

'Els Matins' emet publicitat com a informació

Ja fa temps que el programa de TV3 *Els Matins* va obrir les portes del seu plató a la promoció gratuïta d'empreses privades. En aquest observatori, ja hem parlat de dos d'aquests espais: "Les ofertes de feina de la setmana" -on una redactora repassa les ofertes de feina del mercat laboral especificant quines necessitats té cada empresa- i un espai on es promocionen les empreses que, tot i la crisi, continuen tirant endavant. El que ens ocupa ara és l'espai de "Reparacions domèstiques", dirigit per Climent Ver-

dager. En aquest espai, que s'emeta cada divendres i dura uns set minuts, Verdager ens dona consells sobre bricolatge i ens explica com fer algunes reparacions quotidianes. La instal·lació d'una alarma domèstica, com evitar humitats i goteres o consells per col·locar bé el parquet són alguns dels consells que ens explica en Climent cada dia des de la televisió pública, mentre ens dona detalls de tot tipus sobre la composició de les eines i la necessitat de tenir-les a casa. Tot i així, sobta que, mentre en Climent xerra

amb la copresentadora Helena Garcia Melero, el públic espectador hagi de veure el logotip de l'empresa

privada Servei d'Estació -que es dedica a la venda d'articles de bricolatge i altres- al panell del darrere o a l'armilla de l'expert en bricolatge. Sobta, també, que Climent Verdager sigui el director general d'aquesta corporació, que

compta amb nou sucursals arreu de Catalunya. Però el que sobta més és que en cap moment ningú no informi les espectadores que es troben davant d'un espai publicitari que es fa passar per informatiu i que això succeeix a la televisió pública. L'article 11 de la llei espanyola general de publicitat és prou clara: "Els mitjans de difusió distingiran perceptiblement les afirmacions efectuades dins la seva funció informativa de les que facin com a simples vehicles de publicitat". Afegeix, a més, que "els anunciants hauran de desvetllar inequívocament el caràcter publicitari dels seus anuncis". M. S.

PREMSA

Els diaris no recullen la versió de les persones afectades per la hipoteca

Fins ara, no es podien embargar els immobles de persones amb sous inferiors als 641 euros al mes. La quantitat s'eleva fins als 1.350 euros per les famílies amb dos membres que no cobrin res". Aquest era el subtítol de la notícia que va publicar el diari *Ara* el dia 28 de juny arran de les mesures sobre les per-

sones hipotecades anunciades per Rodríguez Zapatero. El subtítol, que posteriorment s'explica dins el text, no té res a veure amb la realitat.

La mesura consisteix a augmentar el sou mensual no embargable fins a 961 euros (fins a 1.346 euros si es tenen dos membres sense ingressos al càrrec). En tot

cas, el canvi afectaria aquelles persones que, després del desnonament, continuen endeutades amb el banc, perquè no se'ls pot embargar la nòmina si cobren menys de 961 euros al mes. Contràriament al que explica el diari *Ara*, el canvi en el límit de nòmina no embargable no té cap conseqüència sobre els desnonaments.

Com fins ara, els desnonaments es produeixen al marge dels ingressos de les famílies. Per aquest motiu, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) ha anunciat que continuarà lluitant per aconseguir l'aprovació de la dació en pagament amb efectes retroactius i també la moratòria de desnonaments. Però els diaris

no s'han fet ressò de la resposta de la PAH davant l'anunci del govern espanyol: "La immensa majoria de ciutadans immersos en un procés d'execució hipotecària no perceben ni tan sols el salari mínim. Per tant, l'efecte d'aquesta mesura sobre les famílies és irrisori i constitueix una burla". GEMMA GARCIA

FREQUENCIES LLIURES

Ràdio Bronka 104.5FM (també 96.6FM de 00h. a 14h.) Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV (només web) Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio RSK 107.1FM Nou Barris (Barcelona) www.radiorsk.info | Ràdio Trama 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Postscriptum Radio (només per internet) Terrassa www.postscriptumradio.org | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.wordpress.com | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Ràdio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Radio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Radio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org

Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Sants TV <http://sants.tv> | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

Selecció d'alguns programes de LaTele. Podeu consultar la graella sencera o veure tots els vídeos a www.latele.cat. Emetem des de Plaça Espanya fins a Sant Pol de Mar al CANAL 37 DE LA TDT. Resintonitza la teva tele per trobar-nos!
CADA NIT A PARTIR DE LES 20H30 NOUS PROGRAMES!

DILLUNS: 22h. L'Entrevista
DIMARTS: 22h. Docu...mental&Gènere
DIMECRES: 21:30h. Programa d'Horitzo TV
DIJOUS: 22h. Y tu qué miras gilipollas?
El programa de punk de LaTele
DIVENDRES: 21h. Programa de l'aigua
DISSABTE: 21h. La Xerrada
DIUMENGE: 23h. Zientzia i Zpirtu.

Cooperatives de Treball de Catalunya

Som a Sants, al servei de les cooperatives

c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 62
www.cooperativestrebball.coop

Soni-b

SONORIZACIÓ I IL·LUMINACIÓ D'ACTES I ESPECTACLES

817 59 44 40 - 687 92 60 13

soitlluns@gmail.com
www.soni-b.com

Diagonal

El lobby transgènico en el Gobierno 29

LAS SUSCRIPCIONES HACEN POSIBLE ESTE PROYECTO

SUSCRÍBETE DESDE 25€

Fundació Tam-Tam - 93 218 92 39
tamtam@bernet.com

impresos de tota mena disseny gràfic compaginació il·lustració rètols webs ...

www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 - coop57@coop57.coop

una altra economia és possible

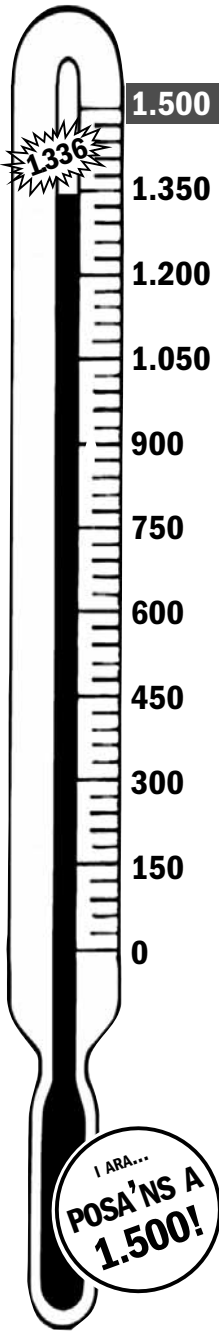
www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris
Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona
Tel 93.268.29.49 - coop57@coop57.coop

, espai directa

SUBSCRIPTÒMETRE

Expo d'il·lustracions de la DIRECTA al Casal Popular de Granollers l'Esquerda

carrer Enric Prat de la Riba núm. 31 · www.esquerda.org

A L'ESQUERDA FINS EL 17 DE JULIOL

SI VOLEU PORTAR L'EXPOSICIÓ A ALGUN LOCAL, ATENEU, CASAL, CENTRE CÍVIC, etc. POSEU-VOS EN CONTACTE AMB NOSALTRES A: directa@setmanaridirecta.info

Del 14/04/2011 al 07/05/2011

IL·LUSTRACIÓ DIRECTA

Il·lustració de premsa

SETMANARI DIRECTA

El setmanari informatiu La directa fa 5 anys que és un mitjà de comunicació que informa des de l'per als moviments amb l'objectiu d'acostar totes les realitats d'una forma eficient a la societat. A la mateixa tasca s'hi ha sumat els il·lustradors i il·lustradores que posen imatges als reportatges, articles i campanyes que La directa ha engegat. En aquesta exposició podrem veure la feina feta per moltes d'elles.

www.setmanaridirecta.info

Butlleta de subscripció

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

Nom..... Cognoms..... Edat.....

Adreça.....

Població..... Codi Postal.....

Correu electrònic..... Telèfon.....

Quota: Ordinària 75 euros | Semestral 40 euros | Solidària 150 euros | Altres ..... euros

Forma de pagament: Domiciliació (escriu a sota el número de compte corrent) / Ingrés

*Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any

Si No Vull rebre informació de qüestions relacionades amb la Directa

Com has conegut la Directa?.....

Ens comprometem a no facilitar les dades a tercers ni fer-les servir amb finalitats alienes a la Directa i a esborrar-les en cas de baixa

Un cop hagis omplert la butlleta ens la pots fer arribar a la nostra adreça postal: carrer Riego 37 baixos esquerra, 08014, Barcelona. També pots enviar les dades per correu electrònic a l'adreça subscripcions@setmanaridirecta.info o entrar a la nostra web www.setmanaridirecta.info. Per a tenir més informació, podeu trucar al 935 270 982 o al 661 493 117

PUNTS DE VENDA:

BARCELONA. LES CORTS: Copisteria Facultat de Biologia UB | Copisteria Facultat de Física i Química UB | Llibreria l'Economista Facultat d'Economia UB. **GRÀCIA:** Llibreria Aldarull · Martínez de la Rosa, 57 | Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99 | Infoespai · Plaça del Sol, 19 | Taifa · Verdi, 12 | Papereria Cercles · Bailen 201 | Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29 | Estanc · Roselló amb Castillejos. **EIXAMPLE:** Quiosc Manu · Nàpols-Roselló. **CLOT:** El Brot (La Farinera) · Gran Via, 837 | CSO La Revoltosa · Rogent, 82. **SANT ANDREU:** Bar La Lira · Coroleu, 15 | Quiosc Comerç · Plaça Comerç | Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10 | Trèvol · Portugal, 22 | Ateneu Llibertari del Palomar · Coroleu, 82. **NOU BARRIS:** Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15 | Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274 | Casal de Joves de la Guineueta · Pl. ca n'Ensenya, 4. **CIUTAT VELLA:** AQUENI · Méndez Núñez, 1 principal | Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15 | El Lokal · Cera, 1 bis | La Rosa de Foc · Joaquín Costa, 34 | Quiosc Colom · Rambles | Quiosc Tallers · Rambles | Quiosc Canaletes · Rambles. **SANTS:** Centre Social de Sants · Olzinelles, 30 | Espai Obert · Violant d'Hongria, 71 | La Ciutat Invisible · Riego, 35 | Terra d'Escudella · Premià, 20 | Teteria Malea · Riego, 16 | Quiosc · Plaça del Setge de 1714. **POBLENOU:** Llibreria Etcètera · Llull, 203. **BELLATERRA:** Quiosc de Ciències de la Comunicació. **BERGA:** Llibreria La Mafalda · Plaça Vila domat, 21. **BISBAL D'EMPORDÀ:** Llibreria L'Espiral · Ample, 4 | Llibreria La Siglantana · Av. La Aigueta, 128. **CALDES DE MONTBUI:** Centre Ateneu Democràtic i Progressista · Corredossos de baix, 1 | Quiosc del Caprabo · Av. Pi i Margall, 183 | Papereria Can Rosell · Av. Josep Fontcuberta, 118. **CARDEDEU:** Quiosc del Centre · Ctra. de Cànoves, 4. **CORBERA DE LLOBREGAT:** Llibreria el Llapis · Sant Antoni, 20 | Llibreria Corbera · Pg dels Arbres, 4. **ESPLUGUES DE LLOBREGAT:** Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22. **GIRONA:** Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2 | La Màquia · Vern, 15 | Quiosc · Plaça Catalunya. **GRANOLLERS:** Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5 | Anònims · Miquel Ricomà, 57 | El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85. **L'HOSPITALET DE LLOBREGAT:** Quiosc Montserrat · Pl. Mare de Déu de Montserrat | Quiosc · Plaça del Repartidor. **IGUALADA:** Llibreria Llegim · Ptg. Capità Galí, 4. **LLEIDA:** Ateneu La Maranya · Parc, 13 | Quiosc Discom · Alfred Perenyà, 64 | Espai Funàtic · Pi i Margall, 26. **MATARÓ:** Llibreria Robafaves · Nou, 9. **MANRESA:** Moè's · Joc de la Pilota, 9 | Quiosc Arroniz · Avinguda de les Bases, 31. **MOLINS DE REI:** Comerç Just · Mercat Municipal | Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45 | Llibreria Bordes · Major, 95. **LA PALMA DE CERVELLÓ:** Estanc La Palma · Av. Catalunya, 31. **PALMA DE MALLORCA:** Bar Es Pinzell · Caputxinés 13. **EL PRAT DE LLOBREGAT:** Quiosc Piscis · Avinguda Montserrat, 45. **RIBES DEL GARRAF:** Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2. **SABADELL:** Can Capablanca · Comte Iofre 30. **SANTA COLOMA DE GRAMENET:** Associació Cultural Popular Aramateix · Montserrat 3. | La Krida · Sicília, 97. | Llibreria Distrivinyes · Sant Ramon, 22. **SANT BOI DE LLOBREGAT:** Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2. **SANT FELIU DE LLOBREGAT:** Teteria Índia · Jacint Verdaguer, 9 | Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23. **SANT JOAN DESPÍ:** Kiosk Dot · Pg. Canal s/n amb Av. Barcelona. **LA SEU D'URGELL:** Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1. **SOLSONA:** Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5. **TARRAGONA:** CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis. **TÀRRAGA:** Fem cadena · Av. Raval del Carme, 81. **TERRASSA:** L'Estapera · de Baix, 14. **VALÈNCIA:** Cafè Tendur · Historiadora Sílvia Romeu, 6 | Llibreria Sabiri · Danzas, 5 | Bar Terra · Baró de Sant Petriell, 9 | Sodepau · Carnissers 8. **VILADECANS:** CSO Els Timbres · Av. de la Generalitat, 27 | Llibreria Els Nou Rals · Sant Joan, 19. **VILAFRANCA DEL PENEDÈS:** La Fornal · Sant Julià, 20.

Participa en aquest nou projecte de finançament col·lectiu y ajuda'ns a fer possible la publicació d'un llibre al voltant del fenomen de les indignades. Una aproximació al #15M en imatges i tweets...

RT #15M

Memòria fotogràfica d'una lluita que s'escampa... Una mirada col·lectiva i propera, una veu coral de tots i totes.

connectades a la xarxa coordinades a les places

Ajuda'ns a tirar endavant el projecte a www.verkami.com/projects/427-rt-15m Estigues informat de com evoluciona a <http://twitter.com/#!/RT15M>

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

PALESTINA · ELS COMITÈS POPULARS S'HAN ESTÈS PER DIVERSOS POBLES DE CISJORDÀNIA I PRACTIQUEN LA LLUITA NO VIOLENTA

Resistència local palestina contra el mur, l'ocupació i la confiscació de terres

Marc Font
Ramallah

La confiscació de terres, la construcció del mur de l'apartheid o l'aixecament d'una tanca electrònica que, tot i ser menys aparatosa que la paret de formigó, té la mateixa funció són algunes de les conseqüències de l'ocupació que pateixen diverses poblacions de Cisjordània. Quan comencen aquestes agressions, les habitants han de decidir què fan, si es resignen i es queden de braços creuats davant la implacable maquinària israeliana o si, en canvi, s'uneixen i lluiten per aturar uns atacs que els compliquen enormement la vida diària.

“La idea de formar un comitè popular no és estranya. Bàsicament, són persones que estan indignades pel robatori de terres i intenten organitzar-se per lluitar contra l'assetjament que pateixen. És molt característic en les interaccions humanes que un grup s'uneixi per fer alguna cosa”, exposa l'analista i professor a les universitats de Betlem i Birzeit Mazin Qumsiyeh, autor de diverses obres sobre resistència popular palestina.

MARC FONT

A Bil'in, un grup de gent protesta per l'enderrocament de la tanca que funcionava com a mur de separació després de la victòria dels moviments locals que hi estaven en contra

És la gent de cada poble qui decideix l'estratègia que cal seguir per assolir els seus objectius

Els comitès són autònoms i és la gent de cada poble qui decideix l'estratègia que cal seguir per assolir els seus objectius. Tots ells, però, compten amb un suport amplíssim dins la pròpia comunitat, ja que les mesures israelianes afecten cadascuna de les vilatanes en major o menor mesura. L'altre gran tret comú és que aposten per la resistència no violenta per assolir els seus objectius. “La lluita no violenta és el millor camí que tenim, perquè ens permet expressar la nostra opinió i mostrar al món què ens passa sense generar cap tipus de rebuig. El problema és que els israelians tenen una mentalitat militar i no ens volen ni escoltar ni entendre. Sempre ens ataquen, tot i que a les accions hi hagi dones i nens”, explica una de les líders del comitè popular de Nabi Saleh, Manal Tamimi. Fa un temps que existeix el Comitè de

Coordinació de la Lluita Popular, format per activistes de tots els territoris palestins ocupats i que s'encarrega de facilitar la comunicació entre els diversos comitès populars. “El que pretenem és pensar estratègies comunes, compartir experiències i intentar aconseguir tota la logística necessària que permeti a la gent continuar amb la lluita, respectant sempre el lideratge local”, detalla el màxim responsable del comitè de coordinació i també líder del comitè de Bil'in, Mohammad Khattib.

Els darrers anys, diversos municipis palestins han viscut l'aparició dels comitès populars. A pobles com Bil'in, Ni'ilin o al-Massara, la batalla és contra un mur (o tanca) que suposa la confiscació de bona part de les seves terres de cultiu. El patró sempre és el mateix. Els poblats estan envoltats d'assentaments jueus, de manera que la barrera de separació, que s'endinsa diversos quilòmetres a l'interior de Cisjordània i no respecta la Línia Verda -la frontera prèvia a la guerra dels Sis Dies (1967), l'única reconeguda internacionalment-, no fa altra cosa que guanyar terreny per a la futura expansió de les colònies i imposibi-

lita el creixement natural de les vil·les palestines.

A la vall del Jordà o al sud d'Hebron, en canvi, no hi ha tanca. La intenció israeliana és dur a terme “una neteja ètnica” i “forçar la marxa de la població nativa que els dificulta els seus projectes colonialistes”, segons denuncien les persones afectades. En casos com Al-Walaja, just al costat de Betlem, l'aixecament de mur -un cop acabat- suposarà que el poble quedi completament envoltat i que la gent que hi viu hagi de superar controls militars israelians a l'hora de fer qualsevol desplaçament. Els seus moviments, per tant, quedaran completament restringits i controlats.

El cost humà de les protestes

Les manifestacions setmanals contra el mur o la confiscació de terres que se celebren cada divendres a Nabi Saleh, Bil'in, Ni'ilin o Al-Massara són les accions més conegudes i mediàtiques d'una lluita popular que s'inspira en el model de resistència de la primera intifada. La presència d'activistes israelianes i internacionals i el fet que casos com el de Bil'in hagin captat l'atenció de mitjans d'arreu del món han conver-

tit les marxes en un dels grans símbols palestins contra l'ocupació.

Ara bé, hi ha comunitats que aposten per altres estratègies, com Al-Walaja, on habitualment es fan activitats destinades a la mainada i a les dones “per evitar l'alt cost humà que tenen les manifestacions”, segons reconeix la portaveu del comitè local, Shirin al-Araj. Tot i que les marxes són pacífiques, els soldats israelians opten per reprimir-

les disparant pots de gas lacrimogen i bales de goma, fet que causa diverses persones ferides cada setmana i un total de sis morts a les manifestacions contra el mur dels darrers anys. A més, centenars de persones han estat detingudes. Tots els comitès coincideixen a expressar que la repressió no aturarà la seva resistència, que no deixa de guanyar suports internacionals pel camí de la noviolència.

> La victòria de Bil'in

El 24 de juny, diversos efectius de l'exèrcit israelià van començar els treballs per canviar el recorregut de la tanca instal·lada des de 2005 a Bil'in. La nova barrera s'endarrereix 600 metres i, per tant, les habitants del poble, situat a uns quinze quilòmetres de Ramallah, han recuperat part de les terres confiscades. “És un èxit que demostra a la societat palestina que cal seguir el nostre camí de protestes constants i no violentes. Hem de treballar tots junts, els ciutadans des del terreny i els polítics en el seu àmbit, per assolir noves victòries perquè l'ocupació encara és present arreu de Palestina”, declara el líder del comitè popular local, Mohammad Khattib. L'acció de l'exèrcit hebreu no fa altra cosa que complir una sentència de 2007 de la Cort Suprema d'Israel que donava la raó a la població de Bil'in parcialment. En aquests quatre anys, cada divendres hi ha hagut una manifestació que ha aplegat centenars de persones. A partir d'ara, la idea és construir habitatges per habitants palestines al territori recuperat.

, roda el món

EL CANADÀ • LES ACTIVISTES EXPLIQUEN COM VAN VIURE LA VIGILÀNCIA ALS MOVIMENTS SOCIALS ABANS DEL G-20 DE 2010 CELEBRAT A TORONTO

La policia infiltrada que viu entre nosaltres

Tim Groves
Toronto

Toronto va acollir la cimera del G-20 el 26 de juny de 2010. Aquell dia, un gran nombre de manifestants van protestar pel centre de la ciutat fins que va esclatar un inici d'avalot que ha marcat els moviments socials canadencs fins avui. Dos policies infiltrats s'havien involucrat a diversos grups i havien conviscut amb les activistes com a part d'una investigació a gran escala que va arrencar l'abril de 2009. Després de la detenció de quatre activistes, aquell mateix matí, sota l'acusació de conspiració, el diari *Toronto Star* va destapar una informació facilitada pels advocats de l'Estat: "La policia ha infiltrat agents a grups criminals d'extrema esquerra a les ciutats de Guelph, Kitchener, Waterloo i Toronto, que havien establert relacions amb diverses persones amb creences ideològiques i un passat que els convertia en una amenaça greu durant esdeveniments públics, incloent el G-20".

Actualment, el cas es troba sota secret de sumari i, per tant, la identitat dels agents infiltrats queda protegida

Actualment, el cas es troba sota secret de sumari i, per tant, la identitat dels agents infiltrats queda protegida. Tot i que només s'han reconegut oficialment dos policies, uns documents publicats per *Briarpatch* recentment confirmen les sospites de les activistes que el nombre era molt superior. Diverses persones estan convençudes d'haver-los conegut. "Una antiga amiga meva va desaparèixer i va resultar obvi que era policia", diu Joshua Gilbert, un pintor de parets involucrat en una organització anarquista de Huelph, Ontario. Ell la descriu com una noia "maternal" que estava més interessada en el suport emocional que en l'organització política. "Vam ser amics durant mig any i molts de nosaltres li van ser propers. Vaig plorar a la seva espatlla i li vaig explicar coses personals abans d'adonar-me que la seva feina era manipular-nos per aconseguir informació i crear perfils psicològics nostres", afirma. "Em vaig enfadar i enrabiar i recordo la sensació d'isolació i de no poder confiar en ningú", subratlla Gilbert. "És part de l'objectiu de l'infil-

Diversos cotxes de la policia cremen al barri financer de Toronto durant els enfrontaments entre les agents i les manifestants

trat... crear aquesta por i aquesta paràlisi", conclou Gilbert.

El propòsit principal d'una investigació encoberta és aconseguir informació i crear testimonis de cara a processos judicials, però moltes activistes creuen que la paranoia, la manca de confiança i les divisions dins els grups que produeix la policia infiltrada són tan perjudicials com les detencions, tant si la seva finalitat és aquesta com si no.

"Els infiltrats, per si mateixos, no creen por", diu Blandine Juchs, una advocada membre d'un col·lectiu de Montreal de suport a les persones arrestades durant el G-20, "Tan sols el fet de saber que pot passar ja crea por", afegeix. Els infiltrats provoquen i animen les activistes a veure's involucrades en actes criminals. A les protestes contra la Cimera de les Amèriques al Quebec de 2001, la policia es va infiltrar al col·lectiu *Germinal*. Per fer-ho, van muntar una companyia falsa amb l'únic propòsit de contractar un dels membres del moviment, de manera que un agent, fingint ser el seu company de feina, pogués convertir-se en amic seu. Més endavant,

aquell policia es va sumar al col·lectiu. "(*Germinal*) tenia un pla per saltar el mur al voltant de la cimera, un pla que no comportava l'ús d'armes, però l'infiltrat va proposar l'ús d'explosius perquè, d'aquesta manera, els càrrecs que els imputessin fossin molt pitjors", explica Juchs.

"L'infiltrat va proposar l'ús d'explosius perquè els càrrecs que els imputessin fossin molt pitjors", explica l'advocada Blandine Juchs

Gilbert, per part seva, creu que, abans del G-20, diversos agents de policia encoberts van intentar fer el mateix: "Necessitaven motius per justificar el temps que feia que ens investigaven; necessitaven càrrecs consistents contra la gent; necessita-

ven parar trames als activistes". El pintor defensa que hi havia un segon policia infiltrat a Guelph, a més de la noia, que va intentar involucrar diverses persones en activitats il·legals, com actes de sabotatge, amb l'objectiu de trobar qui el seguís. El que va passar, però, va ser que "la gent vam començar a sospitar", explica Gilbert. Les activistes li van dir que se sentien incòmodes amb ell i va marxar de la ciutat, però saben que es va enrolar a moviments d'altres ciutats.

"Una tradició llarga i vergonyosa"
El professor de la universitat Simon Fraser i especialista en l'ús de policia espia en les organitzacions sindicals del Canadà, Mark Leier, descriu les persones infiltrades als moviments socials com una "tradició llarga i vergonyosa" del país. Leier sosté que la Reial Policia Muntada del Canadà (RCMP, sigles en anglès) es va crear un any després de la vaga general de Winnipeg, el 1919, sota la directiva d'espia la població canadenca i, molt particularment, les organitzacions d'esquerra i sindicals. Molt sovint, la policia de paisà as-

sisteix a protestes concretes o a assemblees per recollir informació, però, poc després, torna a encarregar-se d'altres tasques. En canvi, el concepte de policia infiltrada es refereix a una oficial que assumeix una identitat falsa durant mesos o, fins i tot, anys. Un exemple històric posat per Leier és el de Mountie John Leopold. L'agent es va infiltrar als alts càrrecs del Partit Comunista del Canadà durant més de vuit anys, abans de ser descobert l'any 1928.

Des d'aleshores, la RCMP ha continuat utilitzant agents infiltrades a sindicats, organitzacions pels drets de les persones negres, el Front d'Alliberament del Quebec, grups indigenistes i moviments pacifistes, entre d'altres. Leier destaca que l'ús de policia infiltrada només és una de les tècniques de vigilància que utilitzen els *muntats* (RCMP). D'altres van des d'espia els correus de membres d'un grup de lectura, posar persones concretes sota seguiment o coaccionar o pagar membres d'un moviment perquè esdevinguin informants.

Segons el professor Gary Kinsman, que estudia sistemes de vigilan-

Les activistes van sospitar que la persona que trenca el vidre era un agent infiltrat, ja que calça unes sabates que són iguals a les que porta la policia canadenca

Aquesta foto va destapar el cas: les sabates dels arrestats són com les que porta la policia

cia al Canadà, les infiltrades d'abans del G-20 van protagonitzar un dels períodes d'infiltració més llargs de les darreres dècades. "Pels qui van experimentar-ho i no s'ho esperaven, devia ser una experiència xocant i única, però, si mirem amb perspectiva la història del Canadà, això és l'estàndard del tractament que dispensa la policia a diversos moviments socials", diu el professor.

L'aparell de seguretat del G-20

Les persones infiltrades als grups d'activistes abans del G-20 eren part del Grup Conjunt d'Intel·ligència (JIG, sigles en anglès), que tenia com a objectiu monitoritzar totes les activitats sospitoses i les amenaces a la seguretat del G-20. Com a paraigües de diverses organitzacions, el JIG va unir diferents cossos de seguretat amb diverses normes i regulacions per dur a terme un paquet de seguretat que qualsevol dels cossos hagués pogut cobrir per si mateix.

Segons l'advocat de l'Estat Vicent Paris, citat al *Toronto Star*, "el JIG estava format per la RCMP, la policia provincial d'Ontario i diversos cossos

locals de tota la regió, inclosa la policia municipal de Toronto". Però hi ha uns documents que mostren que l'Agència d'Intel·ligència Canadenca (CSIS, sigles en anglès) també va formar part del JIG. I diversos serveis d'espionatge menys coneguts del Canadà, com la unitat d'intel·ligència de l'exèrcit o el servei de seguretat de les comunicacions.

Normalment, les persones sospitoses de ser infiltrades són activistes que es van sumar als grups abans del G-20, que van desaparèixer just abans que comencés i que han estat il·localitzables des d'aleshores. Moltes activistes també creuen que la presència policial no es va limitar a grups que practiquen l'acció directa, sinó que la infiltració també va arribar als grups que -clarament- no estaven vinculats amb activitats punibles. Aquests inclouen grups d'observadores legals, el *media center* per a periodistes independents i un equip mèdic i de voluntariat de primers auxilis al carrer.

"No hi ha cap prova definitiva, la gent entra i surt dels moviments continuament i, òbviament, no tots són policia", diu l'advocada Blandine

Juchs. Però ella també explica que, quan s'ajunten una sèrie de factors que apunten cap a la mateixa persona, "resulta molt clar" que és una infiltrada.

Documents de la RCMP aconseguits per *Briarpatch* suggereixen que hi havia més de dues persones infiltrades, la identitat de les quals no es pot conèixer. En part, dels documents on es descriuen operacions cobertes i al descobert, el text diu: "JIG ha assignat dotze agents entrenats en investigacions encobertes i durà a terme operacions actives segons les directrius de l'investigador primer". Quan vam preguntar si "investigacions encobertes" és un sinònim d'infiltrar agents, els portaveus de RCMP es van negar a respondre, sota la premissa que respondre qualsevol de les nostres preguntes "podria comprometre investigacions obertes i judicis, entre d'altres".

Macdonald Scott diu que l'FBI va arribar a crear un perfil psicològic d'una ecologista radical per trobar un infiltrat que encaixés amb ella

"No ho podem saber del cert", diu Juchs quan li preguntem si hi havia dotze infiltrades. "Per saber-ho del cert, ens hauríem de trobar en una sèrie de judicis on la policia decidís utilitzar els infiltrats com a testimonis", conclou.

Estratègies per gestionar la infiltració

Les activistes sovint parlen de les agents infiltrades a cau d'orella. Se-

gons l'advocada Juchs, cal més diàleg obert al respecte, incloent-hi discussions sobre com organitzar-se de manera més efectiva malgrat la seva presència. Ella ha vist activistes tan preocupades per protegir-se de la presència de la policia dins els moviments que això s'ha convertit en un obstacle per aconseguir els objectius del grup.

Juchs explica que, a Montreal, tot i que hi havia grans sospites que algunes persones que van desaparèixer després del G-20 eren agents de la policia, es va decidir que "el cost emocional i d'energia" per intentar exposar-los no valia la pena. "Vam dir-nos: ok, no ho sabrem mai del cert, però hem de tirar endavant, tenim coses més importants a fer", diu Juchs. "No dic que no s'hagi d'investigar, però no de sobreestimar les nostres capacitats", conclou. Gilbert creu que, si la gent hagués estat més informada sobre les infiltrades amb qui van treballar a Guelph i els haguessin preguntat més sobre les seves històries personals, haurien trobat inconsistències. "Penso que, amb algunes mesures de seguretat, fariem que els infiltrats ho tinguessin més difícil per formar part dels moviments", diu. No obstant això, també pensa que algunes mesures de seguretat són contraproduents. "Intento allunyar-me de la idea de caçar informants i infiltrats", afirma. També defensa una teoria que ell anomena una "base segura", que el va ajudar a superar els sentiments d'isolació que l'aterraven després de descobrir que havia estat un bon amic d'un agent de policia. "Pregunta't a tu mateix què en saps, de les persones amb qui treballes, del teu entorn o amb qui t'organitzes i intenta disminuir distàncies, entendre els seus contextos socials i històrics, de manera que et puguis organitzar més efectivament amb ells", explica Gilbert en relació al seu mo-

del. Gilbert defensa que conèixer-se millor permet que les activistes creixin i construeixin xarxes que connecten més persones de forma segura, en lloc de tancar-se sobre si mateixes. Un activista de Toronto i advocat, Macdonald Scott, té una perspectiva molt diferent. Després de vint anys mobilitzant-se al Canadà i els EUA, Scott ha vist innumerable grups lluitant contra els impactes de la infiltració i creu que és massa fàcil per les activistes caure en una mala conclusió: "He vist centenars de grups dir 'reduïrem els nostres membres i controlarem amb molt de compte les noves entrades'", diu l'activista per defensar que no creu que això serveixi per aturar alguns infiltrats d'inserir-s'hi. Scott posa un exemple dels EUA, de finals dels anys 80, quan un agent es va involucrar al moviment Earth First!, un grup ecologista radical. El policia va aconseguir la confiança absoluta de la militant clau, Peg Millett. "L'infiltrat va dormir amb ella dos anys", explica Scott, que creu que l'FBI va crear un perfil psicològic de Millett a fi de trobar un infiltrat que encaixés amb ella. Segons l'advocat, més que elevar el secretisme dels moviments, les organitzacions haurien de buscar crear espais el més oberts i democràtics possible, on les infiltracions no puguin afectar fàcilment la lluita per un món millor. "La por de la infiltració ha esdevingut un mal més gran que el mateix infiltrat. Frustra el creixement, la discussió i el debat dins dels nostres moviments. Això és el

Scott creu que "la gran força de les persones infiltrades és que poden accentuar les divisions i els conflictes existents en un grup"

que em preocupa i és el que estic veient amb l'efecte post G-20", afirma. Scott creu que "la gran força de les persones infiltrades és que poden accentuar les divisions i els conflictes existents en un grup". I conclou: "Necessitem seure i trobar la manera de treballar les nostres divisions constructivament, de forma democràtica, donant-nos suport els uns als altres i treballant des de la solidaritat (...) No servim per fer de policia o investigar-nos els uns als altres com si fóssim policia, som bons en creativitat, som bons en la diversitat quan estem tranquils, som bons involucrant gent. Cal que ens centrem en aquestes qualitats i no en crear forces de seguretat internes o serveis secrets, ensamant-nos com la policia. Cal que siguem democràtics i que reforcem els nostres sistemes de democràcia directa per crear la revolució".

, expressions

expressions@setmanaridirecta.info

A peu i a bon preu

Des d'Expressions us proposem cinc rutes pel territori que combinen l'encant de la natura, la coneixença de paratges nous i la cultura popular

Després d'un any de treball llarg i dur i de l'estrès, esperem amb ganes -si estem de sort- passar uns dies d'alliberament per poder canviar la rutina i, sobretot, per poder renovar energies. Tot i que, arran de la situació

actual de l'economia i l'increment de preus que no concorda amb els ingressos, moltes persones no poden trencar aquesta rutina, però existeixen opcions i solucions per a tot. Una alternativa és agafar una motxilla,

unes bones sabates de caminar i anar a fer una ruta pel bo i millor del nostre territori. Per si falten idees o per acabar de concretar rutes, us oferim cinc propostes.

Anna Pujol Reig expressions@setmanaridirecta.info

Seguint la fugida dels Càtars: el Camí dels Bons Homes

La ruta passa pel castell de Gósol

Aquesta ruta és el camí que van fer els Càtars per fugir de l'Església catòlica i del sistema feudal d'Occitània a finals del segle XIV. Els Càtars o Bons Homes no acceptaven les creences de l'Antic Testament i repudiaven l'Església catòlica del moment. Eren homes i dones amb una moral molt rígida i també amb molt poder polític, per això es creu que la croada contra ells endegada per l'Església i la monarquia francesa va ser una maniobra per acabar amb el seu domini. Sigui com sigui, després de moltes d'aquestes persones morissin cremades per la inquisició al castell de Montsegur l'any 1244, la resta van emprendre un gran èxode cap a terres catalanes creuant els Pirineus. Aquesta ruta commemora el camí que va fer el poble càtar des del castell de Montsegur (Arieja, Estat francès) fins al Santuari de Queralt (Berga, Berguedà). Aquest s'ha convertit en un sender de gran recorregut que travessa els Pirineus passant per indrets de gran bellesa i importància històrica, com el coll de Joux (Merénes-Les-Valls), Bellver de Cerdanya, el Parc Natural del Cadí-Moixeró, el poble de Gósol o el poble abandonat de Peguera, lloc natal del maqui berguedà Ramon Vilà *Caracremada*.

Camí dels Bons Homes

TOTAL RECORREGUT: 200 quilòmetres.
ETAPES: Vuit etapes. El camí originari és començar a Montsegur i acabar al santuari de Queralt, però també és pot fer a l'inrevés.
DURADA: Vuit dies.
DIFICULTAT: Mitjana-alta. Són etapes d'alta muntanya amb forts desnivells... s'ha d'estar preparada per poder fer les etapes correctament.
SENYALITZACIÓ: GR-107.
ALLOTJAMENT: Al final de cada etapa, hi ha

diverses opcions d'allotjament com cases de turisme rural, albergs o bé càmpings. Si aneu ben equipades també és pot fer bivac.
MILLOR ÈPOCA: Juliol i agost.
DADES INTERESSANTS: Hi ha variants per fer-la en BTT o a cavall, però heu de demanar informació. També hi ha una variant per fer la ruta passant pel Solsonès i l'Alt Urgell.
MÉS INFO: www.camidelsbonshomes.com, www.facebook.com/camidelsbonshomes, twitter.com/CamiBonsHomes
BIBLIOGRAFIA: *Camí dels Bons Homes*. Editorial Altair, 2003

El Montsant i les muntanyes de Prades: la ruta dels refugis

Entre Siurana i Albarca es passa pel barranc d'Estopinya

Aquesta ruta passa per les dues cadenes muntanyoses que formen part de la serralada Prelitoral Catalana, que cobreix les comarques de l'Alt Camp, el Baix Camp, el Priorat i la Conca de Barberà. La ruta passa per sis refugis que hi ha en aquests indrets, coneguts a nivell internacional per la gent que fa escalada o senderisme i per les amants del parapent. També passa pel naixement del riu Glorieta, que transcorre enmig d'una vegetació exuberant; pel poble abandonat de la Mussara, des d'on dividim tota la plana de Tarragona i el mar Mediterrani; per l'espectacular poble de Siurana, últim reducte de l'etapa àrab a Catalunya i on s'explica la llegenda del Salt de la Reina Mora, o per l'antiga base militar abandonada de Castillejos, que actualment s'utilitza per fer vols amb parapent. La ruta pot durar uns quatre dies, tot i que es pot fer en més dies, si es volen visitar d'altres atractius de la zona com la Cartoixa d'Escala Dei (on hi ha les restes del primer monestir cartoixà de la Península), el Museu de les Mines de Bellmunt, o bé les cooperatives vinícoles i agrícoles dels petits pobles de la zona, la majoria joies del modernisme català.

La ruta dels refugis

TOTAL RECORREGUT: 80 quilòmetres.
ETAPES: Quatre etapes. Es pot començar pel refugi que es vulgui, ja que és circular.
DURADA: Quatre o cinc dies
DIFICULTAT: Mitjana-alta. Desnivell fort.
SENYALITZACIÓ: Marques grogues i blaves, algunes zones no estan gaire ben indicades i, per tant, s'ha d'anar alerta.
ALLOTJAMENT: Al final de cada etapa trobem diverses opcions d'allotjament a cases de turisme rural, albergs o bé càmpings. Si

aneu ben equipades també es pot fer bivac.
MILLOR ÈPOCA: Tot l'any.
DADES INTERESSANTS: Per fer la ruta, cal contactar amb els refugis per demanar la disponibilitat, ja que pot ser que no hi hagi places els mesos de primavera-estiu. Al poble de Mont-ral, es pot fer acampada lliure al camp de futbol. També hi ha altres allotjaments.
MÉS INFO: www.larutadelsrefugis.com, www.entremontanas.com/grandes-rutas/la-ruta-dels-refugis.asp

Tocant el cel de Catalunya: Carros de foc

L'estiu de 1987, les guardes de la zona van decidir fer en un dia la travessa Pallars-Ribagorça-Aran, passant per tota la zona del Parc Nacional d'Aigüestortes i l'Estany de Sant Maurici. Aquesta gesta es va anomenar Carros de foc i, avui dia, moltes excursionistes i amants de la natura han fet aquesta travessa. És una de les travesses més altes que trobem i alguns trams segueixen el famós GR-11, el gran sender que creua els Pirineus des del Cap de Creus fins al País Basc.

La ruta passa per un total de nou refugis i, si seguim el camí, sempre tenim la possibilitat de desviar-nos un xic de l'itinerari i fer una ascensió a alguns pics del parc, que tenen grans panoràmiques sobre el territori. Trobem el Tuc de Contraix (2.957 metres), un dels gegants del parc que gaudeix d'una molt bona vista de tota la zona. També podem destacar el famós Pic de Montardo (2.833 metres), que és un dels clàssics i des d'on es pot gaudir de més visibilitat.

El camí ens dinsina a tot un seguit d'estanys d'alta muntanya que, encara que no siguin molt adients per banyar-s'hi per la fredor de la seva aigua, si que mereixen una aturada per poder admirar-los.

Imatge de l'Estany Tort de Peguera i del refugi Josep Maria Blanc

Carros de foc

TOTAL RECORREGUT: 65 quilòmetres.
ETAPES: Nou etapes. Hi ha refugis més indicats que d'altres per l'inici de la ruta, com el refugi Mallafre i el de l'Estany Llong.
DURADA: Nou dies. Tot i que es poden ajuntar etapes i fer-ho amb

cinc dies, si s'està ben preparat es pot fer amb dos dies o menys.
DIFICULTAT: Alta. Ruta plenament de muntanya, amb forts desnivells i condicions climàtiques sovint adverses. Es recomana estar preparada.
SENYALITZACIÓ: Segueix el GR-11 (ratlles blanques i vermelles) i,

en d'altres trams, hi ha unes estakes de color groc o bé les fites que fan les senderistes. Ben senyalitzat.

ALLOTJAMENT: Si fem la ruta per lliure hem de fer la reserva als refugis on volem pernoctar amb antelació; si es fa comprant el *forfet*, es fa la reserva, s'obtenen

obsequis i la marca queda registrada de manera oficial.

MILLOR ÈPOCA: El mes de juny encara podem trobar neu als colls i cims. Al juliol i l'agost podem trobar problemes d'allotjament, però és el millor moment per la climatologia. Al setembre no fa tanta calor i els refugis no

estan tan plens, però el dia és més curt.

DADES INTERESSANTS: S'ha d'anar molt ben equipada encara que sigui durant els mesos d'estiu perquè, com que és alta muntanya, les nits són fredes i durant el dia ens podem trobar amb tempestes.
MÉS INFO: www.carrosdefoc.com.

Muntanyes en estat pur: Cavalls de Vent

La ruta Cavalls de Vent dona la volta al Parc Natural del Cadí-Moixeró anant de refugi a refugi i ens permet poder observar 30 hàbitats i 30 espècies catalogades amb gran interès a nivell europeu. També passa per una de les muntanyes més belles i enigmàtiques de Catalunya, el Pedraforca, amb el poble de Saldes, petit i acollidor, als seus peus. Durant el trajecte, passarem per prats alpins com Tossa d'Alp, per pinedes, rouredes i un parell de fagedes espectaculars. Sovint passarem per paratges completament verges i rieres ideals per refrescar-se. Com que és una ruta circular, podem començar per qualsevol dels vuit refugis que hi ha repartits entre les comarques del Berguedà i la Cerdanya. Un cop acabada la ruta, és interessant fer una petita visita a municipis històrics i bonics com Bagà o la Pobra de Lillet. Hi ha diferents modalitats per fer la ruta i, el 2004, el famós esportista Killian Jornet Burgada va fer aquesta travessa en poc més de nou hores.

Cavalls de vent

TOTAL RECORREGUT: 82 quilòmetres.
ETAPES: Vuit refugis, però es poden adjuntar moltes etapes de manera que es pot fer bé amb cinc.
DURADA: Cinc dies.
DIFICULTAT: Mitjana-alta. Molt desnivell, ja que tot transcorre per alta muntanya.
SENYALITZACIÓ: Tot el recorregut està marcat amb un punt taronja. No hi ha pèrdua.

ALLOTJAMENT: Els refugis on s'arriba cada dia.
MILLOR ÈPOCA: Primavera-estiu i fins a l'octubre.
DADES INTERESSANTS: Si es compra el *forfet* de la ruta, a part d'obsequis i un diploma acreditatiu, també es fan automàticament les reserves a cada refugi. Hi ha tres modalitats: menys de 24h, menys de 36h i la modalitat de travessa per gaudir de la ruta plenament.
MÉS INFO: www.cavallsdelvent.com.

El camí de l'exili de La Vajol

Aquest itinerari tan agradable que es pot fer amb un matí ens permet redescobrir la nostra història més recent, ja que és la ruta que van seguir el president Lluís Companys i el president de la República Espanyola Negrín el 1939 per fugir al sud de França.

Podem deixar el cotxe al petit municipi de La Vajol i, des d'allà, començar la caminada. Hi trobarem espais per menjar i allotjament. Durant el camí, anirem trobant fonts i boscos frondosos i també plaques on es va explicant la importància històrica d'aquest itinerari. Finalment, s'arriba a Les Illes (França) i, després, al coll de Manrella, on hi ha el monument a Companys. De tornada, seguint la carretera que porta de La Vajol a Maçanet de Cabrenys, trobem la mina Canta, al costat d'un gran pollancre. Aquest és l'indret on es van amagar els tresors de la República abans de fer el pas al país veí; posteriorment, set camions van anar a buscar-los, però, malauradament, només sis van arribar al seu destí i, encara avui, és una incògnita on va anar a parar el camió número set. De camí a Maçanet, també hi ha el mirador d'Empordà, des d'on podem apreciar la bellesa d'aquesta zona del país.

Espai dedicat a Companys i a les exiliades

Ruta de l'exili per La Vajol

TOTAL RECORREGUT: 13 quilòmetres.
ETAPES: Excursió d'una jornada.
DURADA: Quatre hores.
DIFICULTAT: Baixa. Ideal per fer en família o amb persones que no estiguin acostumades a caminar.
SENYALITZACIÓ: Des de La Vajol al Coll de Lli, les marques són del Museu de l'Exili de La Jonquera (MUME). La resta de senyalització és de color groc.
ALLOTJAMENT: Prop de La Vajol, hi ha diferents tipus d'allotjament: càmpings, hostals i pensions als

pobles de l'Agullana, Maçanet de Cabrenys i Dosrius.

MILLOR ÈPOCA: Tot l'any.
DADES INTERESSANTS: La ruta es pot complementar amb la visita al MUME i a Portbou, on hi ha el Memorial de Dani Karavan dedicat a Walter Benjamin, que va morir en aquest poble mentre fugia dels nazis i intentava arribar a Portugal (una mort silenciada pel franquisme durant dècades).
MÉS INFO: ca.salines-bassegoda.org, www.museuexili.cat i el llibre *El setè camió. El tresor perdut de la República*, d'Assumpta Montellà.

LLIBRES PER PREPAR-SE

De l'Editorial Cossetània, que ja fa temps que edita llibres de rutes i excursions per conèixer el territori, cal fer referència a una sèrie de llibres per poder preparar millor les vostres rutes i conèixer-ne d'altres:

Baix Camp

Les muntanyes de Prades. Caminant de poble a poble: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=448.

Les muntanyes de Prades (2a edició): www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=32.

Alt Camp

Pels camins de l'Alt Camp: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=1049.

Berguedà i Cerdanya:

L'Alt Berguedà en 27 itineraris: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=488.

Cerdanya. 17 excursions a peu: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=912.

Cavalls del vent. Travessa senderista pel Parc Natural del Cadí-Moixeró: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=552.

A peu pel Parc Natural del Cadí-Moixeró i el massís del Pedraforca: www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=557.

Carros de foc: La ruta dels nou refugis. Un recorregut pels Carros de foc: http://www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=397.

Alt Empordà:

Alt Empordà. 17 Excursions a peu: www.cossetania.com/mostrat_producte.php?prod=885.

, expressions

MÚSICA

Fusion Festival: contracultura i autoorganització 'made in Germany'

La quinzena mostra de música, cinema i teatre compta amb la col·laboració d'unes 5.000 persones de grups alternatius de l'esquerra anticapitalista

Elba S. Mansilla
expressions@setmanaridirecta.info

L'antic aeroport militar rus situat a la província alemanya de Mecklenburg-Vorpommern ha acollit aquest esdeveniment des del 30 de juny fins el 4 de juliol. Enguany, prop de 70.000 persones han participat del que l'organització anomena "les vacances del comunisme". El nom del festival es fa ressò del mateix tarannà de l'esdeveniment: més de 200 propostes musicals de tots els estils, des del reggae fins a la música electrònica, entre les quals podem trobar fins i tot la dels gironins Pepper Pots. Prop de 30 localitzacions amb programació ininterrompuda les 24 hores del dia, tretze representacions teatrals, dotze números de circ i 23 projeccions de cinema.

Un festival que busca assajar la societat paral·lela durant quatre dies, no només mostrant la diversitat de propostes i expressions culturals, sinó també organitzant col·lectivament cada petit aspecte del Fusion Festival: des de la infraestructura i la logística, els accessos i la seguretat, la cuina i la neteja del recinte, fins al muntatge d'un petit hospital de campanya.

Xarxa de complicitats

El col·lectiu Kulturkosmos és el responsable de la majoria de tasques prèvies al festival. Aquesta entitat és una associació cultural d'iniciativa social formada per persones que hi treballen voluntàriament i d'altres també assalariades que duen a terme tasques relacionades amb l'educació, l'entreteniment i la construcció d'infraestructures al recinte del Fusion Festival durant tot l'any.

Les setmanes anteriors al Fusion, la xarxa de complicitats es posa en funcionament: més de 100 col·lectius de tot l'Estat alemany participen en l'organització de la mostra assumint una responsabilitat diferent als 3.000 torns de treball comptabilitzats. No hi ha benefici privat del festival, els beneficis

Un moment del festival celebrat a l'antic aeroport militar rus

es distribueixen proporcionalment a les hores invertides per cada grup polític o iniciativa cultural. A tall d'exemple, tres col·lectius de Berlín s'encarreguen de les qüestions relacionades amb els accessos: repartir el programa d'activitats, canviar les entrades per acreditacions, ubicar el públic i les participants a les diferents zones, etc. Un total de 120 persones que contribueixen a la producció del festival amb tres torns de sis hores, cosa que reporta 14.000 euros als col·lectius. Més de 5.000 activistes de grups, ciutats i edats diferents s'involucren en l'organització d'aquest esdeveniment: un esforç col·lectiu brutal; quatre dies de convivència, cultura i festa. Aquesta és, probablement, la raó principal per la qual el Fusion Festival desprèn una energia tan bona.

Col·laborar té descompte

El públic general també pot fer aportacions de treball i, d'aquesta manera, aconseguir un descompte en els 70 euros que val l'entrada. D'una banda, juntament amb el programa, et donen una bossa d'escombraries que pots canviar per deu euros si la lliures plena als punts de recollida. De l'altra, s'habilita una oficina on et pots registrar per fer un torn de sis hores i obtenir un descompte d'entre 30 i 40 euros en el preu de l'entrada, depenent de la tasca i de l'horari.

+ INFO

<http://www.fusion-festival.de>

MÚSICA

Més enllà del 'rock català' i el 'pop quotidià'

Dos publicacions recents s'aproximen a la realitat musical dels Països Catalans, que és diversa i complexa actualment

Oriol Fuster i Cabrera
expressions@setmanaridirecta.info

La situació actual de la música en la nostra llengua és ben paradoxal. Tot i que potser ens trobem en el que és el seu moment més interessant -tant a nivell qualitatiu com quantitatiu-, alhora, toquem amb una corresposta mediàtica que no respon a esta realitat com deuria. Així, mentre la diversificació de propostes és cada vegada major, els mitjans de comunicació continuen bé ignorant-les, en la majoria de casos, bé centrant-se únicament en propostes molt concretes, en d'altres (la que a hores d'ara és quasi contraproductiva etiqueta de *rock català* o els pràcticament esgotadors *fenòmens pop* dels darrers temps, per exemple), i ignorant absolutament tot allò que surte d'estos paràmetres.

Si esta situació és un fet a Catalunya, la tendència es diversifica si ens fixem en els altres territoris dels Països Catalans. Així, tot i que el tancament de Som Ràdio per part del Govern Balear ara fa uns anys -que amb el nom definidor de Som i Serem Ràdio avui dia es veu obligada a funcionar només per Internet- va suposar un retrocés important en este sentit, les Illes Balears i Pitiüses, actualment, mostren una vitalitat musical important. Paral·lelament, la persistència de Ràdio Arrels i l'espurna del Col·lectiu de Músics Joan Pau Giner creat recentment fan que la Catalunya Nord també denote optimisme en este sentit. Però, allà on la música en la nostra llengua viu, potser, més clarament un moment d'efervescència és al País Valencià.

Diu la dita que el País Valencià és terra de músics i la situació actual ho corrobora perfectament. Més enllà de la ja referencial i pràcticament típica dolçaina sincopada, la realitat és que, entre Vinaròs i Oriola, la diversitat i la qualitat musical és d'un nivell impensable fa només cinc o

La cançó en valencià.

Dels repertoris tradicionals als gèneres moderns

Josep Vicent Frechina.
Acadèmia Valenciana de la Llengua. Pàgines: 572.

València necessita una cançó

Borja Pons i Guillem Nicolàs.
<http://musicaenvalencia.wordpress.com/documental/>

deu anys. I encara que la censura i la passivitat normativa de la televisió i la ràdio públiques dificulten clarament la difusió d'estos projectes, la música en valencià avança i es popularitza a pas curtet, però ferm. Que això no és cap perspectiva subjectiva, ho demostren dos iniciatives recents que faran les delícies de qualsevol melòmana, però també del públic en general. D'una banda, trobem l'edició del llibre *La cançó en valencià. Dels repertoris tradicionals als gèneres moderns*, de Josep Vicent Frechina, on el periodista especialitzat en crítica musical fa una aproximació a la música valenciana (del tradicional cant de batre a l'actual techno, ska o heavy metal). De l'altra, el documental *València necessita una cançó*, en què músics (Raimon, Feliu Ventura, Xavi Sarrià, Pep Gimeno "Botifarra"), periodistes (com el mateix Frechina) o sociòlegs (Rafa Xambó) reflexionen respecte esta realitat. L'audiovisual, dirigit per Borja Pons i Guillem Nicolàs, es preestrena el dia 9 de juliol al municipi de Benlloch (la Plana Alta), en el marc del Feslloch 2011.

COPA MENS-TRUAL... L'ALTERNATIVA ALS TAMPONS.

Laciatat invisible
www.laciatatinvisible.org
Rico 35 euros - 08014 BCN - 93 298 99 47

KAMILOSETAS MUSKARIA

AMIGOS

PANIC "TURMENTS I MALA LLET" NOU TREBALL DISPONIBLE

L'ACCENT

Periòdic popular dels Països Catalans
subscripcions + publicitat = ppcc@laccent.cat

www.laccent.cat

COL·LECTIU RONDA

assessorament JURÍDIC a PERSONES i entitats d'economia SOCIAL

www.cronda.coop

pobleviu.cat

El portal dels moviments socials del Camp

www.pobleviu.cat

CINEMA

Conflictes ètics a la Manila actual

S'editen dues cintes de Brillante Mendoza, un director capdavanter del nou cinema filipí que ja enllesteix el seu desè film

Gràcies a la pel·lícula 'Kinatay', Mendoza va guanyar el premi al millor director durant el festival de Cannes 2009

Ignasi Franch
expressions@setmanaridirecta.info

Ni els premis importants ni el ressò que ha assolit una nova generació d'autors entre la cinefília no havien aconseguit dur cap film filipí a les pantalles estatals fins que l'estrena de *Lola* va trencar amb quinze anys de silenci. El seu autor, Brillante Mendoza, és -per edat- una mena d'atípic patriarca de l'audiovisual d'aquesta antiga colònia espanyola, ja que es va iniciar en la direcció de llargmetratges ja quarantí. Amb el seu debut, l'any 2005, va iniciar una activitat frenètica, possibilitada tant per la bona acollida a festivals especialitzats com per uns rodatges resistencials, de pressupostos ajustadíssims gràcies a l'ètica i l'estètica escollides: realisme, urgents imatges digitals, combinació d'actors i actrius professionals i no professionals...

A mesura que creix la filmografia de Mendoza (ja enllesteix el seu desè film), creix la importància d'una obra que no és una fotografia amb pretensions d'objectivitat absoluta, però sí una mirada coherent (encara que relativament polièdrica) a la realitat tumultuosa dels suburbis de Manila. Perquè el realitzador defensa un estil propi en l'exposició d'esdeveniments i en l'estètica amb què els cospa,

encara que no sigui des d'un esteticisme vellutat, sinó des de la crua i un xic tremendista posada al dia del cinema *verité*.

Dimissions ètiques

Responsable de films tan exigents amb el públic espectador com *Foster child*, una obra amb escasses el·lipsis i escenes esteses per igualar i acostar el temps narratiu al temps cronològic, Mendoza va guanyar el premi al millor director a Cannes 2009 amb *Kinatay*. En aquest film, s'introdueix en la ficció criminal aplicant el mateix dispositiu estètic, eixut i auster, amb què construïa drames, emfatitzant d'alguna manera la normalització de la corrupció policial. I mostra el descens als inferns d'un jove estudiant de criminologia que rep el seu primer gran encàrrec delictiu: el càstig contra una ballarina toxicòmana que ha acumulat un gran deute. Mendoza relata, distant, indiferent, les concessions ètiques i el conflicte del protagonista davant la banalitat del mal en el crim organitzat. El *tempo* lent, la gradualitat inexorable dels esdeveniments, faciliten que l'espectador experimenti la immersió progressiva del protagonista en l'embrutiment moral.

Sense la tenebrositat i el *lletgisme* de *Kinatay*, més narrativament accessible que aquesta, *Lola* alterna, com en un diàleg,

les vivències de dues àvies que pateixen les conseqüències d'un mateix fet: el nét d'una d'elles mata el nét de l'altra durant un robatori. I Mendoza escruta les dificultats d'ambdues per superar els peatges materials que això comporta: una i altra han de recórrer als prestadors i a la caritat per poder pagar les despeses de l'enterrament i l'acord legal amb el qual poder evitar la presó a l'assassí, respectivament. Si tot plegat té un missatge concret, aquest no condiciona tota la narració. I *Lola* no resulta una obra de tesi, sinó una peça estimulante i notable de cinema social que aborda de nou les dimissions ètiques en un entorn condicionat per la misèria, que retrata un món on les capes desfavorides només poden repartir-se les engrunes. El realitzador apunta a la justícia com abans havia fet amb la policia o els serveis socials, mentre que expulsa als marges de la narració les grans escenificacions sentimentals, inoportunes en un marc de lluita per la supervivència.

FILMS ESCOLLITS

Brillante Mendoza:
Kinatay (Cameo, 2008).
Brillante Mendoza:
Lola (Cameo, 2009).

ZONA LLIURE

COSSOS I SEXUALITATS

Sobre una revolució menstrual: la copa

Anna Salvà, col·lectiu Nahia

La menstruació és un dels processos humans sobre el qual les cultures patriarcales han carregat més tabús. Potser es deu al fet que és una manifestació material i periòdica de la sexualitat de la dona. I la sexualitat de la dona és un dels camps de batalla més forts de la domesticació humana, ja que, a part de ser clau en la producció de nous éssers humans, ens connecta directament amb nosaltres mateixes i amb les nostres necessitats i dissenys, cosa que ens fa menys manipulables.

En la nostra cultura, el tabú ha mutat cap a la invisibilització i l'ocultació. Les campanyes publicitàries de compreses i tampsos il·lustren i intensifiquen aquest desig d'aconseguir que ningú noti que tinc la regla (a poder ser ni jo mateixa!). De la mateixa manera, les produccions artístiques de la nostra cultura (pel·lícules, cançons, novel·les, etc.) mostren molt poques referències -i la majoria negatives- sobre aquest fenomen que ocupa, de mitjana, una cinquena part de l'etapa fèrtil de les dones. És com si no existís!

Aquesta cultura d'invisibilització es materialitza en l'atenció que posa cada dona en la seva pròpia regla. En general, el desconeixement que tenim d'aquest fluid corporal és esfereïdor. Què sabem sobre la seva textura, densitat, color, olor, sabor, quantitat o durada? I sobre el fet que aquestes qualitats varien durant una mateixa regla o respecte a cicles anteriors? No li dediquem ni un

segon, simplement volem que desaparegui i les compreses i els tampsos són un aliat, dissenyat per no haver de tocar-lo ni veure'l.

Tanmateix, els últims anys, algunes dones hem començat a utilitzar un producte nou i revolucionari de gestió del sagnat: la copa menstrual. Revolucionari no només per qüestions de salut, ecològiques o econòmiques, sinó perquè ens obliga a entrar en contacte directe amb la nostra menstruació i amb la nostra vagina.

Ens invita a descobrir que la regla fa bona olor (l'olor que coneixíem era la de la sang en un medi humit i calent on proliferen els microorganismes), que té una gama de colors intensos i bonics i que la seva densitat i quantitat varia segons el dia i el cicle. Per altra banda, quan introduïm i traiem la copa, entrem en contacte amb la nostra vagina i, a poc a poc, anem prenent consciència de les seves formes i dels músculs que ens ajuden a expulsar-la. D'aquesta manera, anem aprenent a estimar aquesta part bonica i saludable de nosaltres mateixes.

Les repercussions de l'ús de la copa en la sexualitat de la dona són gegants. Desdibuixa el tabú menstrual i ens anima a començar a escoltar el nostre cicle menstrual; ens posa en contacte amb una part censurada i menyspreada del nostre cos i ens permet aprendre a moure-la a consciència. I a partir d'aquí, obre moltes portes cap a l'autoconeixement, el compartir sabers i el canvi social.

Més informació info@somnahia.net.

, agenda directa

ALMACELLES

Divendres 8 de juliol

Concert punk-rock crew

23h Matadero Punk

Amb els grups Deskizio, Eskortxos, Praka Gorriak i Killing Versions.

Organitza: Col·lectiu A les trinxeres.

Terres de Ponent

Més informació: alestrinx.blogspot.com

BARCELONA

Dijous 7 de juliol

Xerrada: Problemàtica de la calç a l'aigua

18-19h Aula de l'Aigua

C. Rector Triadó, 13.

Quins efectes té la calç a les nostres

aigües i quines alternatives tenim

19-19:15 h Tast d'aigües

Organitza: Aula de l'Aigua

Més informació: info@auladelaigua.org

Dijous 7 de juliol

Kafeta per l'autogestió de la marxa de bicindignades

20h CSO La Gordíssima

Pons i Gallarza, 10

(metro L-1 Sant Andreu)

Podreu trobar el CD de música recopilatori que hem fet per l'autogestió del

viatge i hi haurà bikinis!

Dijous 7 de juliol

Cicle Poètic: 'Primavera d'Estiu'

21h C. Riego, 35.

Primavera d'Estiu és un cicle poètic que presenta un programa elaborat col·lectivament, enxarxant poetes. Té lloc a peu de carrer, en un ambient acollidor i estiuc, a l'hora que comença a aflluïr la calor i ve tan de gust sortir al carrer. El proper dijous es podrà gaudir de la presència de Josep Ramon Roig, Núria Martínez-Vernís i Ester Xargay.

Organitza: La Ciutat Invisible
Més informació: <http://laciutatinvisible.coop/activitats/nits-poetiques-de-juliol/>

Dijous 7 de juliol

Concert de l'Ohlabaca

22:30h El Brot

Gran Via de les Corts Catalanes 837

Festes Majors Autogestionades

ALBORAIA: 7, 8, 9 i 10 de juliol

Un any més, l'estiu s'enceta amb les cites més lúdiques i estiuencques arreu del territori. A Alboràia, per exemple, es tornen a celebrar les festes majors autogestionades, que volen oferir activitats pensades des del poble i per al poble i fomentar les diferents expressions de cultura popular, amb l'assemblea com a òrgan sobirà per prendre les decisions.

Són festes autogestionades perquè prescindeixen de les subvencions de les administracions o d'empreses privades per tal de no perdre autonomia i perquè són espais de treball voluntari on ningú no cobra per treballar i la principal font de finançament són les barres.

enguany, ja són quatre els col·lectius que les organitzen, units pel mateix objectiu: fomentar la participació activa de la ciutadania en tots els afers de la vida diària d'aquest poble començant per ací, per les festes majors, i aprofundir la cohesió social.

S'ha previst una programació amb uns continguts culturals i artístics on tinguen cabuda els i les artistes del poble, una gran mancança de l'Ajuntament.

Programa:

Dijous 7 de juliol: 20h Caseta de la Fesmal, taller de Còctels, sense inscripcions ni reserves de places. 23h Escenari de la Fesmal, actuació del grup Karma. 00:30h Escenari de la Fesmal, Orkestra Paraiso. Divendres 8 de juliol: 23h Escenari Fesmal, el Papado (rap i reggae). 00:30h Ki sap. La seua evolució musical recorre el camí que va des de l'ska-punk dels seus inicis fins el reggae-roots, ska i dancehall que practiquen hui en dia

Dissabte 9 de juliol: 21h Escenari Fesmal, concert del grup Rodamons, des d'Alboràia al món, una formació musico-teatral i teatre-musical que, des de l'any 1996, es dedica als contes, a la música tradicional, les narracions, les cançons, els romanços... i tot això sempre ha estat amant amb el contacte directe amb el públic i la seua participació. Es fan acompanyar per instruments tradicionals i antics com la viola de roda, cromorn, txalameau, tarota, panders i tambors...per poder recuperar els sons del passat i actualitzar els seus continguts. 23h Escenari de la Fesmal, Rita Boga, des de Millau (França), música tradicional per ballar i passar-ho bé.

Organitza: Llaurent cultura, Col·lectiu Antifeixista, DimonisdelAvern i Alboràia Cultura

Més informació: <http://fesmal.tk/>

Després de gaudir del joc innocentment bestial del clown Dudu Arnatol, tindrem el rock experimental i transgressor d'Ohlabaca.

Organitza: El Brot, bar coop. VEGETARIÀ

Més informació:

elbrotbar.wordpress.com

Divendres 8 de juliol

Concert de Cargolè + Dj

23h El Brot

Gran Via de les Corts Catalanes 837

Cargolè neix com un projecte on s'entrellacen la sensibilitat i el caràcter de la guitarra flamenca amb la llibertat de la música contemporània, buscant crear atmosferes intimistes que permetin que l'espectador es perdi entre les seves notes i harmonies.

Organitza: El Brot, bar coop. VEGETARIÀ

Més informació:

elbrotbar.wordpress.com

Dimarts 12 de juliol

Marxa en bicicleta: Bicindignades!

La marxa arrenca aquest dimarts amb l'objectiu de compartir i escoltar arguments i, alhora, intentar construir alternatives per al futur, ja que la classe política, els banquers i els empresaris només miren pels diners. La marxa acabarà a Torrejón de Ardoz el dia 22 de juliol, on les indignades s'afegiran a les diferents marxades que han sortit caminant d'arreu de l'Estat espanyol per anar juntes fins a Madrid el 23 de juliol i sumar-se a la gran mobilització que s'ha convocat.

L'itinerari previst per aquesta ruta és el següent: dimarts 12, Barcelona-Vilanova i la Geltrú (56km); dimecres 13, Vilanova-Cambrils (64km); dijous 14, Cambrils-Gandesa (66km); divendres 15, Gandesa-Alcañiz (54km); dissabte 16, Alcañiz-Gargallo (54km); diumenge 17, Gargallo-Alfanbra (61km); dilluns 18, Alfánbra-Ademús (68km); dimarts 19, Ademús-Carbonera de Guadazón (67km); dimecres 20, Carbonera de Guadazón-Cuenca (43km); dijous 21, Cuenca-Tarancón (84km); divendres 22, Tarancón-Torrejón de Ardoz (83km).

Des de Torrejón, està previst marxar

> CANVIAR · COMPARTIR · PROJECTAR

Envia'ns el teu anunci, màxim 15 paraules, amb el teu correu o contacte a: intercanvis@setmanaridirecta.info

Donem una col·lecció completa d'exemplars de Cruïlla i Illacrua en bon estat. Podríem fer el transport. Contacte: Oriol 605 072 663

Ateneu Popular de Vallcarca: **Lloguem bucs d'assaig musical** per bandes a preus populars al barri de Vallcarca. Contacte: Jordi, 660 96 42 01.

El col·lectiu Reciclem-Reutilitzant ofereix **espai gratuït a la seva web a totes les persones que vulguin anunciar les seves propostes d'intercanvi**. Contacte: www.reutil.net

Nou projecte de **cooperativa alimentària del Barcelonès necessita un congelador** per omplir-lo de menjar. Es prefereix l'intercanvi o la donació, però també s'hi poden posar diners. Contacte: Roger 663 463 204

El Tatanet, espai d'educació lliure a Sants, obre les portes a **persones que vulguin fer pràctiques a escoles alternatives**. Contacte: eltatanet@yahoo.es

S'ofereixen **gossos en adopció per tancament de gossers**. És urgent, poden sacrificar-los. Contacte: Mònica, 629 278 238.

> EL TEMPS

DIJOUS 7

Ambient força xafegós a la costa, amb sol durant tot el dia i algunes tempestes aïllades al Pirineu.

DIVENDRES 8

Sol a totes les comarques, però altre cop amb tempestes aïllades al Pirineu de Lleida. Vents en calma i més calor.

DISSABTE 9

Cap de setmana per aprofitar a l'aire lliure, el vent del sud farà pujar una mica més el termòmetre a la costa.

DIUMENGE 10

Alguns núvols al Pirineu que creixeran més durant la tarda i deixaran ruixats a Girona i el nord de Barcelona.

DILLUNS 11

Les temperatures començaran a refrescar una mica a les comarques del nord de Lleida. Núvols al vespre també a Girona.

DIMARTS 12

Arribarà una refrescada important de temperatures, que també comportarà ruixats i tempestes a moltes comarques.

amb totes les companyes cap a Madrid
Organitza: Bicindignades
Més informació: 617 87 38 72 i <http://bicindignades.blogspot.com/>

Dimarts, 12 de Juliol de 2011
Xerrada: L'aigua i la seva importància per a la salut
20-21h Aula de l'Aigua
C. Rector Criadó, 13.
Funcions, necessitats, què és estar ben hidratat, malalties, etc.
21-21:15h Tast d'aigües
Organitza: Aula de l'Aigua
Més informació: info@auladelagua.org

Dimecres, 13 de juliol de 2011
Xerrada: Som únics, som aigua
10-20h Aula de l'Aigua
C. Rector Criadó, 13.
Amb Antonio Lozano de Nayadel, coneixements desconeguts sobre l'aigua.
20-20:15h Tast d'aigües
Organitza: Aula de l'Aigua
Més informació: info@auladelagua.org

CALDES DE MONTBUI

Escaldàrium
24h Plaça Font del Lleó
L'Escaldàrium és una festa espectacular i emocionant on la música, el foc i l'aigua són protagonistes a parts iguals. Està formada per nou danses: sis de foc i tres d'aigua, cadascuna d'elles amb un tema musical tocat en directe per músics incondicionals de la festa. Cada dansa simbolitza una part de la llegenda de l'Escaldàrium i, entre totes, expliquen el misteriós origen de l'aigua termal de Caldes de Montbui. Algunes de les danses estan pensades per ser contemplades i gaudides des de fora, però la major part d'elles són per participar-hi activament, sobretot les danses d'aigua, on el públic adquireix el protagonisme principal saltant sota l'aigua. Hi haurà algunes activitats de tarda que començaran a les set, com el ball de sardanes, de bastons i capgrossos i, més tard, una tabalada i un sopar popular.
Organitza: Diables de Caldes de Montbui

Programació d'estiu del CSA La Maranya

LLEIDA, mes de juliol
Carrer del Parc, 13 (Casc Antic)
Cada dimecres a les 19:30h Taller de lectura. Cada divendres a les 19h Cinefòrum. Amb les pel·lícules: *Cidade de Deus* (divendres 8), *Princesas* (divendres 15), *7Virgenes* (divendres 22), *Los invisibles* (divendres 29). El primer i el tercer dijous de cada mes: sopador vegetarià. El segon diumenge de cada mes: *jam session*. El dia 30 de juliol presentació del llibre *Perspectives antidesarrollistas*, a càrrec de l'autor Miquel Amorós.
Organitza: CSA La Maranya
Més informació: www.supportponent.net

Jornada: no volem reformisme integrador, volem la revolta sexual!

BARCELONA, 9 de juliol

El dissabte dia 9 s'organitza una jornada on es posaran sobre la taula diferents qüestions relacionades amb la llibertat sexual de les persones. La programació està farcida d'oportunitats de reflexió a partir de tallers, xerrades, debats i una exposició fotogràfica. La cloenda del dia es farà amb una nit festiva amb punxadiscos i l'actuació en directe d'una cantautora.

18h Taller: *Fonamentem les bases d'una lluita anticapitalista contra la monogàmia*, amb Arca-di, activista del Brot Bord.
19:30 h Xerrada: *Experiències de lluita contra l'homofòbia i la transfòbia*, amb activistes del Brot Bord (Països Catalans) i de Lumagorri (País Basc).
En acabar, inauguració de l'exposició fotogràfica *Sexualitats lliures!* i presentació de l'Accent Bord d'estiu.
21h Festa Borda
Amb DJ Morrison (patxanga i electrònica) i DJ Nena (melodies sexys). A partir de mitjanit, es podrà gaudir de l'actuació de la cantautora-drag catalanoirlandesa Pluton.

Al Casal Independentista de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24
Organitza: Brot Bord, Endavant i Lumagorri

Més informació: <http://brotbord.blogspot.com/>

LA FATARELLA

Dissabte 9 de juliol
Conferència de Rafael Poch-de-Feliu i Joan Martínez-Alier
19:30h Casal de la Vila.
A càrrec del periodista Rafael Poch-de-Feliu i l'economista Joan Martínez-Alier, que impartiran sengles conferències.
Rafael Poch ens parlarà d'Alemanya, una societat davant l'abandonament de l'energia nuclear. Martínez-Alier ho farà de l'oposició a l'energia nuclear a la Ribera d'Ebre i a l'Estat espanyol des dels anys 1970. L'acte s'inscriu en el marc de l'exposició *25 anys de l'accident nuclear de Txernòbil. Les víctimes de l'enemic invisible*, que ofereix la Fundació el Solà.

Els detalls d'aquest acte i tota la informació sobre l'exposició i altres actes paral·lels estan disponibles al butlletí digital de la Fundació el Solà.
Organitza: Fundació el Solà a la Fatarella
Més informació: www.alfatara.com.

MOLINS DE REI

Dimarts 12 de juliol
Sopar-tertúlia: Guerra i Revolució
20:30h A Cal Dit. C. Foment, 6.
Aquest acte té l'objectiu de conèixer els diversos aspectes de la guerra i la revolució. Es comptarà amb la presència d'en Xavier Díez, que presentarà el seu llibre *Venjança de classe. Causes profundes de la violència revolucionària*.

nària a Catalunya el 1936. El sopar consistirà en una amanida, patates, torrades amb embotit, vi i aigua. Cal reservar amb antipicació, ja que les places són limitades.
Enguany es compleixen 75 anys de l'inici de la guerra civil espanyola (1936-1939). La majoria de territoris dels Països Catalans van viure tres anys de guerra, durant els quals la població va patir por, fam, fred i morts. Molins de Rei no va ser una excepció i, entre 1936 i 1939, va estar immersa en la vida de la rereguarda republicana, amb tot el que això significava. Tanmateix, la guerra no va portar només patiments. També va fer que el poble treballador català prengués les regnes de la societat i l'economia i endegués una particular revolució que va ser admirada per l'esquerra d'arreu del món.
Organitza: Ateneu Mulei
Més informació: www.racocatala.cat/mulei

SANT VICENÇ DE TORELLÓ

Dimarts 12 de juliol
Vells cançons de la Nova Cançó
22h Font del Bassalet
A càrrec de Joan Usart, en el marc de Festival d'Estiu.
Organitza: Associació Mediambiental de la Vall del Ges
Més informació: www.valldelgues.net

XERTA

Diumenge 10 de juliol
Onzena Piraguada en defensa de l'Ebre
9:30h Xerta
Un any més, s'organitza una baixada en piragua per l'Ebre, des de Xerta fins a Tortosa.
Enguany, es farà una primera parada a Aldover per esmorzar. Hi haurà venda d'entrepans i begudes. Es preveu l'arribada a Tortosa a les 13:30h. Tot seguir, es farà un acte reivindicatiu a la platja, davant del mercat.
Organitza: Plataforma en Defensa de l'Ebre
Més informació: www.ebre.net

> MANIFESTACIONS · CONVOCATÒRIES

Dissabte 9 de juliol
BARCELONA
Pel nostre futur, independència!
18h Plaça Urquinaona
Convoca: Plataforma Ciutadana 9J
Més informació: <http://manifestacio9j-liol.blogspot.com/>

Dilluns 11 de juliol
VIC
Concentració de suport a la gent denunciada per intentar aturar un desnonament a Vic
11h Rambla Hospital, 84
Convoca: Acampada Vic

ACTIVITATS DEL JULIOL AL CSA LA MARANYA
CARRER DEL PARC 13 - CASC ANTIC

Tots els dimecres a les 19:30
TALLER DE LECTURA I DEBAT
Aquest mes treballarem la temàtica: MARGINACIÓ I EXCLUSIÓ

Tots els divendres a les 19:30
CINEFÒRUM
Amb la temàtica: MARGINACIÓ I EXCLUSIÓ

El primer i el tercer dijous (7 i 21) a les 21:00
SOPADOR VEGETARIÀ PER L'AUTOGESTIÓ (PREUS POPULARS)

Diumenge 10 a les 19:00
CAFETA OBERTA I JAM SESSION
Porteu els vostres instruments!

Dissabte 30 a les 19:00
Presentació del llibre "Perspectives Antidesarrollistas" a càrrec de l'autor: Miquel Amorós
Després hi haurà patates.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Ramon Usall SOCIÒLEG I AUTOR DEL LLIBRE 'FUTBOL PER LA LLIBERTAT'

“El descens del River Plate és la metàfora del desastre argentí”

El futbol és l'opi del poble, però també un gran escenari de reivindicacions. Des del zapatisme fins al Corinthians de Sócrates, passant pel Sant Pauli o pel FC United de Manchester, han demostrat que hi ha un altre futbol possible. Aquesta és la tesi que desenvolupa Ramon Usall a 'Futbol per la llibertat' (Pagès editors). Premi d'Assaig Josep Vallverdú 2010, l'obra d'Usall recull l'estudi on l'historiador i sociòleg lleidatà analitza el paper d'aquest esport en l'emancipació dels pobles i la lluita per la justícia social.

Àlex Romaguera

entrevista@setmanaridirecta.info

Ja fa dies que el River Plate va baixar a la segona categoria del futbol argentí. Per què ha provocat tanta commoció?

És una representació del que diu Ignacio Ramonet, per qui el futbol ha passat a ser un fet social total, reflex de les virtuts i les frustracions que té una societat. D'aquí que, a l'Argentina, on el futbol es viu intensament, s'hagi considerat una tragèdia col·lectiva comparable al *corralito*. També evidencia que el poder d'alguns clubs no és aliè a una crisi que ha deixat milers de persones a la misèria. El descens del River és la metàfora del desastre argentí.

El règim del general Videla ja va utilitzar el futbol per legitimar-se...

A vegades està al servei de poders totalitaris com el de Videla (i així ho vam veure durant el Mundial de 1978), el Xile de Pinochet, l'Espanya de Franco, la Itàlia de Mussolini o el Portugal de Salazar, que van utilitzar-lo per ocultar la repressió que s'hi vivia o per exterioritzar el seu poder. Depèn de l'ús que se'n faci. També hi ha casos en què ha servit per defensar la llibertat d'un poble o determinades demandes socials. Si en l'àmbit de la música tenim des de la cançó protesta fins a les marxes militars, amb el futbol, passa el mateix. Hi ha tants futbols com aficionats que el segueixen.

Sembla que aquest paper contestatari o legitimador de governs ha quedat suplantat pel vessant mercantilista. És així?

D'alguna manera, avui dia, el futbol és un legitimador de la globalització neoliberal. Si analitzem els salaris dels jugadors i els preus dels partits, la mercantilització té unes dimensions extraordinàries. És una utilització més subtil que la que podia fer l'Argentina de Videla, però el que projecta no té res a veure amb els valors de la justícia, la solidaritat o la igualtat que aquest esport ha demostrat promoure algunes vegades.

El FC United és un dels pocs testimonis del retorn a les essències del futbol?

L'han fundat els seguidors del Manchester United contraris al capitalisme. Sorgeix en resposta al magnat nord-americà Malcolm Glazer, l'amo que l'ha convertit en una marca deslligada de les seves arrels industrial i obreres. També el Cèltic de Glasgow o el Sant Pauli d'Hamburg recullen l'esperit comunitari, inclosiu i democratitzador del futbol, fins al punt que el club alemany es declara antifeixista, antisexista i antihomòfic als seus estatuts. O el cas del Livorno, que en l'univers futbolístic italià s'associa al comunisme transalpí que s'ha viscut a la Toscana.

“El futbol-negoci crea fans d'un futbolista i desdibuixa la idea d'aquest esport com un element comunitari”

No deixa de ser un mirall de la història d'un país?

Observem què va passar a la final de copa entre el Barça i el Madrid celebrada aquest any a València. Una part de la graderia ensenyava la bandera catalana i l'altra, l'espanyola, tot i que, en principi, jugaven dos equips espanyols. Era la manifestació de la disputa de l'hegemonia en el terreny futbolístic, però sobretot de la tensió nacional que existeix entre Catalunya i Espanya. Hi ha molts exemples similars. La mateixa desintegració de Lugoslàvia es va anunciar en un partit entre l'Estrella Roja de Belgrad i el Dinamo de Zagreb. Molts dels aficionats serbis i croats que es van barallar aquell dia van enfrontar-se, després, al camp de batalla. A tot arreu on hi ha anomalies socials o polítiques, el futbol hi actua com a reflex.

NEREA MARTÍ

Per què la càrrega simbòlica la tenen els jugadors més que no pas els propis clubs?

Té relació amb la imposició del futbol-negoci, que ha creat aficionats d'un determinat futbolista i ha desdibuixat la idea d'aquest esport com un element comunitari i identificat en un entorn proper. S'ha transformat en un espectacle lucratiu equiparable al que pot generar un artista de relleu internacional.

Tal vegada, el poder del mercat també condiciona el compromís polític del futbolista. No trobes?

Hi ha excepcions. El 1957, dos jugadors algerians que eren titulars indiscutibles a la selecció francesa, Mustapha Zitouni i Rachid Mekhloufi, van renunciar a disputar el mundial de Suïssa i als contractes que tenien amb els seus clubs respectivament per seguir la crida del Front d'Alliberament Nacional (FLN) de passar a la clandestinitat, arribar a Tunís i fer un equip que representés l'Algèria combatent. De futbolistes compromesos, n'hi ha hagut sempre, però el model actual de futbol només tolera activitats sobre les quals hi ha un consens social, com ara repartir joguines per nens malalts

o participar a campus en algun país del Tercer Món. Esdeveniments que no qüestionen l'*statu quo* i que deixen els futbolistes al marge d'allò que Noam Chomsky anomena el "compromís dels intel·lectuals".

La invasió del lèxic futbolístic a la política afavoreix la banalització?

El futbol desperta els instints més baixos. Per tant, en la mesura que avui interessa projectar missatges curts, que facin pensar poc i no propiciïn la crítica a un mateix, s'adapta a totes les esferes de la vida pública, que al seu torn utilitza expressions futbolístiques per aproximar-se a la població.

En canvi, allà on no intervé la perspectiva mercantilista, el futbol té un component rehabilitador de les comunitats.

És el cas de les poblacions indígenes, de les barriades on els joves viuen situacions d'exclusió i, també cal dir-ho, del futbol de base o amateur. Finalment, el futbol és allò que volem que sigui i, com escriuen el mateix Galeano, Montalbán o Manu Chao, que s'hi han apropiat, és com la vida mateixa, plena de contradiccions.

. LA COLUMNA

Més de 40 dones assassinades

Tere Mollà

opinio@setmanaridirecta.info

La darrera dona ha estat assassinada aquesta nit a Hernani, a mans de la seva exparella. De nou, el cop de massa del terrorisme masclista que ens sacseja com a societat i que ens inculpa per haver-lo permès.

Són molts els mitjans destinats a la prevenció d'aquest terrorisme, però també són moltes les víctimes.

I mentrestant, els de les faldilles llargues i negres, com sempre, en silenci respecte aquest terrorisme. Ells, tan bel·ligerants amb el respecte a la vida quan es tracta d'avortament o del dret a una mort digna, no diuen ni una paraula quan es tracta d'assassinats de dones. Intolerable.

A més, amb la preparació del viatge papal a Madrid a l'agost, segur que no els importen gens aquests fets.

No puc deixar de pensar en la quantitat de diner públic destinat a aquest esdeveniment, mentre que els recursos destinats a formació, sensibilització i protecció de les víctimes es congelen amb l'excusa de la crisi. La vida de les persones és massa valuosa per no invertir en la seva protecció.

La vida de les persones és massa valuosa per no invertir en la seva protecció

Però ens continuen matant per ser dones i voler apropiarnos de la nostra vida. Per decidir per nosaltres mateixes què fer amb les nostres vides. Per renunciar al paternalisme imposat pel sistema androcèntric que ens vol convertir, de nou, en éssers dependents, mentre nosaltres busquem la independència i la llibertat.

I mentrestant, els de les faldilles llargues i negres, continuen predicant per a que formem famílies, però només el seu tipus de família. Una família on en la cúspide de la jerarquia se situa al pare, sustentador de l'estructura. I prediquen la submissió de les dones a través del paper de mare o filla, sempre sotmesa al poder de l'home.

Afortunadament, les coses estan canviant i el poder dels confessoris desapareix poc a poc i ja són molts els homes compromesos, públicament i en privat, contra el terrorisme masclista.